

LA MAR D'AMUNT

REVISTA INFORMATIVA DE LA COSTA BRAVA NORD

ANY - II

Número 11 AGOST '93

exemplar gratuït

LA MILLOR EXPOSICIÓ DE MOBLES A:

Decorar
la seva llar
amb bon gust,
aprofitant les
nostres
contínues
ofertes, és ara
més fàcil.

Grans
Facilitats
de Pagaments

Obert
de Dilluns
a Dissabte

Tallat
i Muntatge
Gratuit

Projectes i
Presupostos
Gratuits

MUEBLES LA FABRICA

MEÑEZ NUNEZ, 18 FIGUERES

EDITORIAL

PASTISSERIA

carrer major, 2 - tel. 38 02 72 llançà
plaça del port, 1 - tel. 38 03 94 port de llançà

FLECA - GRANJA - PASTISSERIA

TOCS

carrer castellà, 31 - tel. 38 03 93
port de llançà

Tenim el que vostès necessiten !!!

a LLANÇÀ

AL CENTRE DE LA VILA

GARATGES INDIVIDUALS TANCATS

EN EL SECTOR "LA COMA"

Casa adossada
dúplex amb garatge
162 m² construïts
i magnífiques vistes
al mar

**BONES CONDICIONS
DE FINANÇAMENT**

i... EN EL PORT DE LLANÇÀ

Habitatge de 3 dormitoris, 2 banys, safareig
i un ampli menjador estar amb llar de foc.

Superfície construïda de 115 m²

Truqui'ns sense compromís i rebran una més àmplia informació

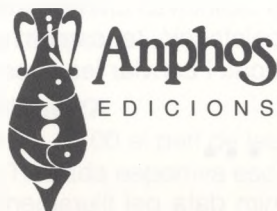

c/. Castellà, 48-50 Tel. 38 01 97 LLANÇÀ

LA MAR D'AMUNT

REVISTA BIMESTRAL DE LA COSTA BRAVA NORD

EDITA:

DIRECTOR:

JOAN SABATER i COMELLAS

SOTS-DIRECCIÓ

ESTHER NENESICH i BELTRAN

CONSELL DE REDACCIÓ

PAU PETIT

OLGA REQUENA

ASSESSOR MÀRQUETING

LLUÍS LINARES

COL-LABORADORS:

JOAN NADAL i FORTIÀ

JOSEP MALLOL

PRÒSPER PUMAREDA

JAVIER NIETO

JOAN BADIA HOMS

JAUME QUINTANA

JOAN M. PAU NEGRE

JOSE M. DACOSTA

M. GRÀCIA BENEJAM

JOAN NOGUERA

JOAN BARTROLÍ

MARCEL SIRVENT

J. C. MANOBENS

J. MALATS

JOAN GUBERT

ENRIQUE SOLAUN

REDACCIÓ-ADMINISTRACIÓ

Avda. Pau Casals, 1

Apartat de correus, 143

LLANÇÀ

Tel. 12 08 01

PUBLICITAT

LA MAR D'AMUNT

DISSENY I COMPAGINACIÓ

JOES

FOTOCOMPOSICIÓ

ROGER

Avda. Pirineus, 19- Tel. 50 99 21

FIGUERES

IMPRESSIÓ

TRAMA

Sta. Llogaia, 24 - Tel. 50 05 41

FIGUERES

FOTOLITS

CYAN CROM

c/ Nord, 9, baixos - Tels. 67 23 17 - 67 23 18

FIGUERES

Dipòsit Leg.: GI-694/92

**AMB LA COL-LABORACIÓ
DELS AJUNTAMENTS DE:**

EL PORT DE LA SELVA

LA SELVA DE MAR

LLANÇÀ

COLERA

PORTBOU

SUMARI

Editorial	3
Informació municipal.....	6-7-8-9
Consultori piscícola	10
Tocats per la tramuntana –Isidre Gubert–.....	11
L'aplec de Sant Roc	13
Quina matrícula posaran a les embarcacions de la Costa Brava ..	16
Nostra Senyora del Carme, patrona de la Marina	17
Manual de supervivència per a pares d'adolescents	18-19
Vuit eren vuit	20
Papers / Recuperem la nostra parla	21
Una vegada.....	22-23
Frederic Marès i Deulovol.....	26-27
Els nostres vents.....	28-29
Biografia breu dels vells cafès	31
Tot parlant d'en J. V. Foix	32-33
Reculls d'història –Joan de Serrallonga–	34-35
La curta memòria –Vesprades d'estiu–	37
En aquell temps.....	38
Recordant temps vells i bells.....	39
Nous pirates a la mediterrània.....	40-41
Coses del menjar i del beure.....	42
La cuina de l'àvia.....	43
Temps era temps.....	44

TELÈFONS D'UTILITAT

	PORT DE LA SELVA	LLANÇÀ	COLERA	PORTBOU
AJUNTAMENT	38 70 25	38 01 81	38 90 50	39 02 84
AJUNTAMENT LA SELVA DE MAR	38 72 28			
CORREUS	38 70 25	38 12 68	38 90 50	39 01 75
PARRÒQUIA	12 60 69	38 01 37	38 90 64	39 02 34
GUÀRDIA CIVIL	38 70 66	38 01 22	38 90 15	39 00 77
BOMBERS	38 06 20	38 06 20	39 00 80	39 00 80
CLUB NÀUTIC	38 70 00	38 07 10	38 90 95	—
CONFRARIA PESCADORS	38 74 05	38 03-62	—	—
FARMÀCIA	38 70 65	38 14 96 Port 12 10 23 Vila	38 92 12	39 01 45
ÀREA BÀSICA DE SALUT	38 71 01	12 09 57	12 50 58	12 50 58
CREU ROJA	38 08 31	38 08 31	38 08 31	38 08 31
AMBULÀNCIES	50 50 50	50 50 50	50 50 50	50 50 50
RENFE	—	38 02 55	—	39 00 99
POLICIA LOCAL	38 70 25	38 13 13	—	—
HIDROELÈCTRICA (Avaries)	50 06 50	50 06 50	50 06 50	50 06 50
AIGÜES (Avaries)	38 73 84	38 12 11	38 91 45	39 02 84
URGÈNCIES CREU ROJA			12 05 05	

INFORMACIÓ MUNICIPAL

COLERA

A les acaballes del mes de juliol es varen finalitzar les obres de la nova xarxa general d'aigua de Cala Rovellada, executada per l'empresa Salvador Serra, S.A., i contractada per l'Associació de Veïns de Cala Rovellada.

Aquesta millora ha estat el fruit d'unes llargues, però profitoses negociacions, entre els veïns, l'Associació de Cala Rovellada i l'Ajuntament, imposant-se finalment el seny i la coherència per a donar llum verda per acabar amb una situació atípica existent des de fa molts anys.

No ha estat gens fàcil arribar a aquesta felicitosa entesa amb més de 90 famílies, però tots plegats hem aconseguit aquesta primera acció, que tan uns com altres, desitgem tingui una continuïtat en pro del desenvolupament i el futur de la Cala Rovellada i del poble de Colera.

• • •

Des del primer de juliol està funcionant un casalet d'estiu emplaçat en una de les vivendes situades en el recinte escolar.

Dues persones, la Cristina i la Susanna, han estat les promotores d'aquesta iniciativa que a hores d'ara està tenint gran èxit, amb una assistència de més de 36 vaillets i donzelletes de la localitat.

Us agraïm la vostra iniciativa i us desitgem el millor dels èxits.

La Comissió d'Urbanisme de Girona, en data 7 de juliol d'enguany, va acordar l'assabentament de l'aprovació definitiva del Projecte de Delimitació núm. 2 del PPO de La Rovellada.

• • •

Els serveis tècnics de l'Ajuntament han fet lliurament dels projectes de delimitació dels polígons d'actuació números 3 i 4 del PPO La Rovellada. El seu primer tràmit a seguir és l'aprovació inicial pel proper Ple i seguidament l'exposició al públic.

• • •

En aquesta mateixa revista La Mar d'Amunt (número 6), del mes d'octubre, es notificava l'informe tècnic per a la remodelació de les escoles municipals, en la confiança que les obres es poguessin endegar durant les vacances nadalenques, les quals per qüestions burocràtiques no es varen poder realitzar, quedant pendents fins una propera ocasió.

Hem de notificar, que a hores d'ara, i aprofitant les vacances d'estiu, s'estan desen-

volupant les obres a bon ritme i que abans del 15 de setembre quedaran definitivament enllestides, amb la instal·lació de calefacció, tancament de la totalitat del recinte del pati i canviar les finestres, marcs i vidres.

• • •

Definitivament ja tenim data pel lliurament del tercer premi de natalitat. El dia 17 de setembre d'enguany tindrem entre nosaltres la primera dama de Catalunya, la senyora Marta Ferrusola, per segon any consecutiu i que farà lliurament dels premis als quatre nous colerencs nascuts durant l'any 1992 (any olímpic).

Per aquesta data s'ha organitzat la següent programació:

- A les 11 del matí, a la Plaça Pi i Margall, la benvinguda dels colerencs i autoritats a la senyora Marta Ferrusola.
- A tres quarts de 12, Ofici Religios a l'Església.
- A la 1 i al Centre Cívic, lliurament de premis de natalitat.
- Tot seguit es lliurarà una ofrena del poble de Colera a la Il·lustre Dama, pels alumnes de l'Escola Puig d'Esquers.

Esperem, com sempre, que la nostra gent sabrà estar a l'altura per tal de donar el relleu que es mereix aquest acte als nous guardonats i a l'esposa del President de la Generalitat.

• • •

S'acosta la Festa Major de Colera i el VI Aplec de la Sardana d'enguany, que per caprici del calendari se celebraran els dies 24, 25, 26, 27, 28 i 29 de setembre, amb la següent programació:

FESTA MAJOR DE COLERA

Programació

Dies 21, 25, 26, 27, 28 i 29 de setembre

Divendres 24

Nit, 23:30 a l'envelat
Ball pel conjunt **SETSON i BLAS**

Dissabte 25

Tarda 16:00 a la plaça Pi i Margall
Cucanyes infantils
Nit 23:30a l'envelat
Ball fins la matinada pels conjunts:
EL DRAC MÀGIC i TUTIFRUTI

Diumenge 25

Matí 10:00 i tarda 16:15 al Pati escoles

VI Aplec de la Sardana

Nit 10:00 - Església

Concert per l'Orquestra de Cambra de l'Alt Empordà

Dilluns 27

Tarda 15:00 al pati de les escoles

IV Trobada esportiva escolar

Dimarts 28

Nit 21:00 a l'envelat

Gran Quina de Festa Major

Nit 22:00 a l'Envelat

Cantada d'havaneres el conjunt "Port Bo"

Dimecres 29

Matí 11:00 a l'Església

III Homenatge a la gent gran ofici solemne amb acompanyament d'orquestra

Tarda 12:30 a la Plaça Pi i Margall

3 sardanes per la cobla "Amoga"

Tarda 14:00 a l'envelat

Dinar de germanor amb pastís i cava per a tothom

Tarda 17:00 a l'envelat

Ball per l'orquestra "Amoga"

Vespre 20:00 a l'envelat

Acomiadament i fi de festa

PROGRAMACIÓ VI APLEC

Matí a les 10, al pati de les Escoles

G. Mas Lloreda	R. Viladesau
FS. Decepció	Max Havart
CC. La Plaça Firal	J. Vicens (Xaxu)
G. Ara Saltarem	J. Capell
FS. L'Avi Canudes	M. Tudela
CC. La Colometa	R. Viladesau
G. L'Erminia	R. Viladesau
FS. Floretjada	P. Mercader
CC. La flama de la sardana	T. Gil Membrano
G. Melengia	J.M. Tarridas
FS. De puntetes	A. Agustía Burguño
CC. Enyorança d'estiu	M. Sabater
G. Sans i bons	X. Forcada
FS. "Obligada"	
CC. Som i serem	F. Mas Ros

Tarda a 1/4 de 5, al pati de les escoles

G. El canari encara canta	N. Oliveras
FS. La Gavina	Roca del Tet
CC. El cant del Batre	J. Vicens (Xaxu)
G. Ramiro i Paquita	M. Tudela
FS. Noces d'Or	R. Viladesau
CC. El bruixot (O. Tenora)	J. Pons
S. Vora el niu	E. Sans
FS. Maria de les trenes	J. Saderra
CC. Cap de Creus	R. Cabrisés
S.	
FS. L'arbre de Colera	M. Tudela
CC.	
G. Sardana de Festa	J. Boriach
FS. Sota el mas Ventós	Bonaterra
CC. Nit estel·lada	J. Saderra

Cobles: FOMENT DE LA SARDANA • CADAQUÉS • GENISENCA

A tots els joves i gent madura que vulguin rendir homenatge a la gent gran del nostre poble el dia 29 de setembre, podran passar per les oficines de l'Ajuntament per recollir el seu tiquet, de dilluns a divendres, de les 9 a les 14 hores, fins el dia 20 de setembre.

Manifestar que des de sempre la Festa de Colera ha estat completament gratuïta i que fa més de 18 anys ininterromputs les persones que s'han esmerçat envers la Festa han estat gairebé les mateixes, organitzant també el Carnestoltes, les Cantades d'Havaneres, els Concerts a l'Església, la Festa de l'Arbre, la Festa de l'Ermita, les Quines, la Cavalcada de Reis, últimament l'Homenatge a la gent gran, etc., amb més o menys encert, però esperonats per la bona acollida que ens han dispensat els convilatans, mantenint-se durant aquest temps un equilibri social i econòmic que permetia cobrir, en part, les despeses que ocasionen aquestes activitats.

Des de fa dos anys, aquest equilibri ha anat minvant i aquest fet ha alertat a tota la Comissió de Festes, intentant trobar solucions.

Sense entrar en fets concrets, que podrien ferir

alguns o d'altres col·lectius i tan sols amb la intenció de ser realistes, s'ha cregut convenient fer aquest manifest.

Si per la Festa Major d'enguany no es compleixen els objectius econòmics desitjats, els components de la Comissió de Festes es veuran obligats a escollir alguna d'aquestes solucions: REDUIR ELS ACTES O FER PAGAR ENTRADA ALS MATEIXOS, O, EL QUE ÉS PITJOR, DEIXAR D'ORGANITZAR AQUESTES TASQUES.

Afegir que rebutgem rotundament que la Festa Major pugui desaparèixer si mantenim l'equilibri. N'estem del tot segurs.

Per tant, vosaltres teniu la última paraula, doncs del vostre esforç i la vostra generositat en depèn el si de la Festa Major, per poder seguir organitzant-la 18 o 20 anys més o els que calguin.

Donar suport a la Festa és mantenir les nostres arrels i no creiem equivocar-nos afegint que tots aquells que es prenen dels nostres costums, de la nostra terra i del nostre poble, ben segur que ho entendran com nosaltres.

EL PORT DE LA SELVA

Edicte

El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 17 de juny d'enguany, va aprovar inicialment el Pressupost Municipal Únic per l'exercici de 1993 i la plantilla de personal d'aquest Ajuntament pel mateix període, en compliment del que disposen els articles 112.3 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, 446 del Reial Decret Legislatiu 781/86, de 18 d'abril i 150

de la Llei 39/88, de 28 de desembre, d'Hisendes Locals, s'obre un termini d'informació pública de quinze dies, comptats des de l'endemà de la publicació d'aquest Edicte al BOP per tal que hom pugui examinar-lo i presentar les al·legacions que cregui convenientes.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi presentat cap al·legació, aquest acord quedarà elevat a definitiu.

PRESSUPOST MUNICIPAL

Estat d'Ingressos		Estat de Despeses	
Cap.	Pessetes	Cap.	Pessetes
I	Impostos directes	I	Despeses de personal
II	Impostos indirectes	II	Despeses de béns corrents i serveis
III	Taxes i altres ingressos	III	Despeses financeres
IV	Transferències corrents	IV	Transferències corrents
V	Patrimonials	VI	Inversions reals
VI	Alienació d'inversions reals	VII	Transferències de capital
VII	Transferències de capital	VIII	Actius financers
VIII	Actius financers	IX	Passius financers
IX	Passius financers		
	Total Ingressos		Total Despeses
	148.940.700		148.940.700

LLANÇA

PROGRAMA D'ACTES ESTIU 93

Dia	Lloc	Hora	Actuació
7	Església Parroquial	2/4 d'11 nit	CONCERT: ORQUESTRA DE CAMBRA DE L'ALT EMPORDÀ
7	Pista de Bàsquet "La Salanca"	2/4 de 12 nit	FESTA DE L'ESCUMA
8	Plaça Catalunya	2/4 de 7 tarda	BOGADA EN DO MAJOR (Escuma) ELS FARSANS
8	Platja de Grifeu	2/4 d'11 nit	CANTADA D'HAVANERES amb: ELS PESCADORS DE L'ESCALA
11	Capella del Port	2/4 d'11 nit	RECITAL DE CANÇO BRASILER D'INGE MEES I WULFIN LIESKE
12	Passeig Marítim	2/4 d'11 nit	AUDICIO DE SARDANES Cobla: CIUTAT DE GIRONA
14	Tennis Center	Matí i tarda	CAMPIONAT DE PETANCA
14	Pàrking Rafael Estela	2/4 d'11 nit	FESTIVAL DE DANSA. Grup escola d'Art Coreogràfic de Llança. Grup Terpsichore
17	Capella Port	2/4 d'11 nit	CONCERTS DE GUITARRES: "CADAQUÉS NIGHT"
19	Plaça Major	2/4 d'11 nit	AUDICIO DE SARDANES Cobla: PRINCIPAL D'OLOT
20-21-22	Llocs diversos		FESTA MAJOR D'ESTIU: Programes a part
26	Passeig Marítim	Tot el dia	FIRA D'ARTESANIA
26	Passeig Marítim	2/4 d'11 nit	AUDICIO DE SARDANES, Cobla: CIUTAT DE GIRONA
28	Plaça Major	2/4 d'11 nit	ESBART FIGUERES DE LA SOCIETAT CORAL ERATO

PORTBOU

Aprofitant les pàgines de la nostra revista La Mar d'amunt, aquest ajuntament vol donar públicament les gràcies a tots els portbouencs per la masiva participació a la Festa Major d'enguany.

Sembla que recuperem la tradició de fa molts d'anys.

...

El passat 25 de juliol va tenir lloc l'emocionant acte de nomenar filla predilecta d'aquesta vila a l'escriptora Maria Mercè Roca fent-li lliurament de la medalla d'argent del poble

Activitats:

El proper dia 7 d'agost tindrà lloc la festa de la muntanya, el dia 8 el Foment de la Sardana coordinat per en Paco Sacera, el dia 14 la festa del Club Esportiu Porbou, el dia 15 l'Exposició Col·lectiva de Pintura a la rambla de Catalunya en homenatge al Sr. Joan Comas, aquest any hi haurà una participació de 30 artistes, el 21 durant la nit i a la platja la Trobada d'Havaneres.

...

El 26 de setembre tindrà lloc la Primera Palada en el monument d'En Walter Benjamin, en el cementiri municipal.

LA SELVA DE MAR

En la darrera sessió extraordinària celebrada pel Consistori després de debatre's la proposta del Batlle sobre la dedicació d'un carrer nou del poble a Tomàs Garcés, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 1993, s'acordà per majoria absoluta, amb el vot en contra de

Conrad Vilà, P. P. dedicar el carrer que enllaça la carretera amb el carrer de Baix rasant la Urbanització LORMA, S.A., al poeta i escriptor Tomàs Garcés i Miravet nomenat recentment Fill Predilecte de la Selva de Mar.

PETIT I REQUENA

Assessors

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES:

- Comunitat de propietaris
- Finques agrícoles
- Urbanitzacions
- Comunitats en règim de construcció

ASSESSORAMENT A EMPRESES:

- Treballadors autònoms
- Societats
- Assessorament fiscal
- Comptabilitats

Tots els serveis necessaris per la bona administració de la propietat i l'empresa
CONSULTI'NS SENSE COMPROMÍS

Agents d'assegurances de la companyia:

Av. d'Europa, 46 **LLANÇÀ**
Tel. 12 06 76 Fax 12 04 94

winterthur
assegurances

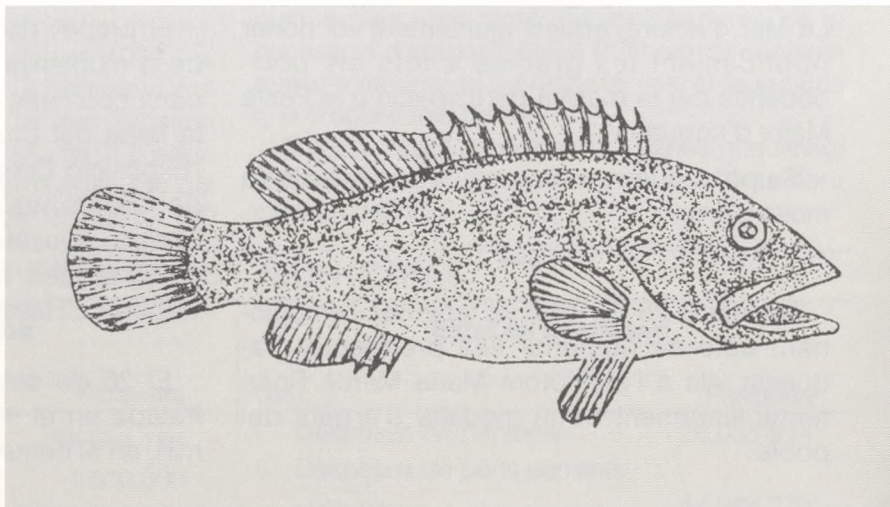
CONSULTORI PISCÍCOLA

per JOAN NADAL i FORTIÀ

PREGUNTA

He sentit parlar molt del Nero, peix que sembla abundava en temps del meu pare i que avui està desapareixent.

Em podríeu dir com era aquest peix, on es trobava, etc.?

RESPOSTA

El Nero (*Epinephelus guaza*) pertany a la família dels Serrànids.

El seu cos és oval, allargat, gruixut, amb el cap gros amb la boca molt ampla, la mandíbula inferior lleugerament prominent. Totes les seves aletes acaben arrodonides. A la part posterior de l'opercle hi té tres agullons.

El seu color és, sobre un fons marró-olivaci, munió de taques irregulars, més clares, groguenques, tant en el dors com en els flancs. El ventre groguenc clar.

Viu en fons rocosos propers a la costa rics en coves o fissures i blames, on s'amaguen en cas

de perill, en les que descansen de la seva activitat caçadora.

Abans de la presència de submarinistes se'l podia trobar en profunditats de menys de sis metres. Anà prenent fons a mida que fou perseguit, especialment pels que van dotats d'aparells de respiració autònoma. Avui és molt difícil trobarlos a menys de 15 metres de profunditat.

La seva presència ha minvat en un 90% o més a causa de la persecució a què se'l sotmet.

Desova per l'estiu. Els joves alevins es mantenen a poca profunditat, en llocs rocosos o pedregosos.

Si bé està considerat com

una espècie sedentària, sembla que neix en aigües relativament calentes i, a mida que creix, es trasllada més al nord, ja que no tenim constància de la presència, en les nostres aigües d'exemplars de menys de mig quilo de pes, mentre que al Sud és fàcil la captura d'exemplars de menys de 100 grams.

Pot amidar fins 140 centímetres de llarg.

S'alimenta, principalment de cefalòpodes, crustacis i peixos. Es pesca amb nanses; palanques, madre, volantí de fons i fusell submarí.

Hostal
Bon Repòs

Francisco Ribera, 12

Tel. 38 90 12

SANT MIQUEL DE COLERA

TOCATS PER LA TRAMUNTANA

Isidre Gubert, nascut a l'Alt Empordà, viu des de sempre a Portbou. Lloc on la tramuntana per a ell és necessària, se sent viu i creatiu.

Ha viscut durant alguns anys a París, a on va anar per viure la vida d'artista plenament.

Totes les seves obres estan en col·leccions privades a molts llocs i països, Espanya, França, Itàlia, USA, Mèxic i d'altres.

Sempre ha estat un apassionat dels clàssics espanyols Goya, Velázquez, el Greco i d'altres.

També els impressionistes francesos i sobretot de l'artista anglès Turner.

Actualment ha passat del clàssic a l'abstracte o pintura moderna on pot crear tots els seus somnis.

Plaça de la vila de Llançà

Ma. Teresa Comellas i Torres

La plaça de la vila de Llançà té un munt de coses dispars per contemplar. Diferents, però molt ben encaixades dintre de la seva petitesa. Al bell mig de la plaça, ocupant l'espai més privilegiat, hi trobem l'arbre de la llibertat. Un superbi exemplar de plàtan, immens, vell, bellíssim, acollidor. Està catalogat com un dels arbres monumentals a la nostra Pàtria.

Ell és allí present en la vida del poble, en tots els esdeveniments socials i culturals al llarg de l'any. Donant la benvinguda, tal com l'antiga àliga reial, a veïns, turistes, visitants, firaires i encuriosits. Acollint, en els seients que l'envolten com un bell anell de pedra antiga, els dansaires cansats entre sardana i sardana, els jubilats tafaners i desvagats. La seva soca sembla a voltes que volgués desfer-se d'aquesta anella, antic brocal d'un pou amb les dades i les dates ja mig esborrades.

El seu brancatge altiu i inabastable, sembla ser el perfecte oïdor de les més diverses llengües que li arriben des de les tauletes dels bars que s'aixopluguen al seu voltant. A tothom dona la benvinguda amb un suau i comprensible remor de fulles, avesades a tanta diversitat. Des del seu naixement, qui sap quant, ha estat bressolat per tramuntana i marinada. Potser per això és tan ferm i altiu, tan lliure i afable.

Ell resta aquí, a la plaça, per donar-nos l'últim adéu, deixant caure sobre els qui ens allunyem temporalment, unes fulles mig daurades com a penyora d'amistat i, qui sap si unes llàgrimes, gotims de pluja o de rosada marina, pels qui ja no tornaran mai més.

Dedicado a Llançà

Aunque yo no soy poeta
Hoy le voy a dedicar
Estos versos cariñosos
A este pueblo de Llançà.

Llegué aquí hace veinte años
Y no me ha ido nada mal
Sus gentes son cariñosas
Y sencillas por demás.

Es un pueblo muy bonito
Con sus calles arregladas
Y tiene un árbol en la plaza
Donde se bailan sardanas.

La antigüedad de su Iglesia
Y su sana tramontana
Es muy bonito Llançà!

Llansanenses son mis nietos
Que son hijos de Llançà
Y yo que soy Andaluza
Soy una Llansanense más.

Remedios Tejada
Llançà 1985

Havanera a Portbou

Envoltat de muntanyes
vora el mar prop del cel
neix el poble que estimo
i a qui canto content.
En respirar el seu aire
també sento l'alè
d'un poble que m'estima
i que m'és molt fidel.

Tornada: Portbou, Portbou sempre al meu cor.
Portbou, un poble ple de pau.
Portbou, les muntanyes i flors
resplandeixen al teu cau.
Portbou, tens un aire distint
Portbou, en la mar els teus bous
Portbou, sempre tu seguiràs,
sempre tu seguiràs
essent per mi el millor.

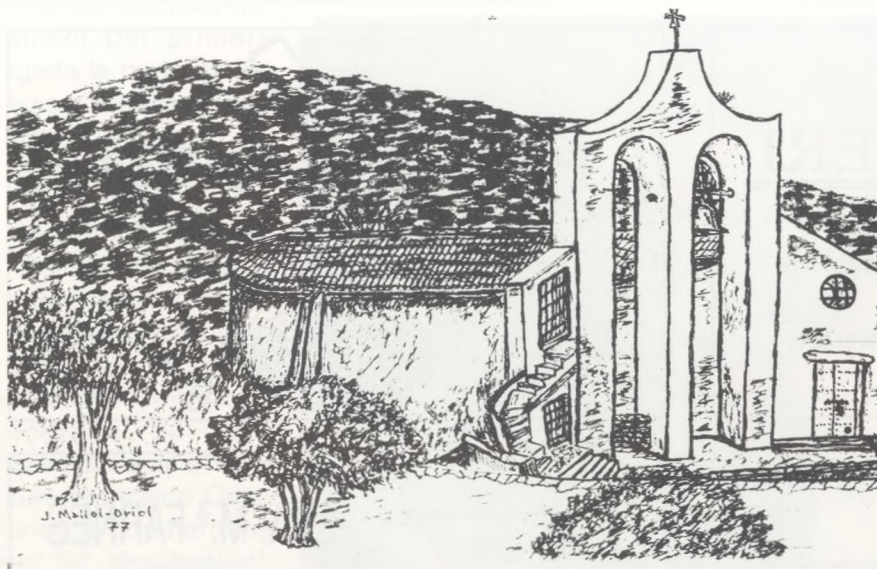
Les vinyes i oliveres
ja no són al vessant
al boscam no s'hi troben
l'existència se'n va.
Resplandeixen les vies
del teu passat gloriós
sols la bona presència
farà futur coratjós.

Tornada: Portbou, Portbou sempre al meu cor.
Portbou, un poble ple de pau.
Portbou, les muntanyes i flors
resplandeixen al teu cau.
Portbou, tens un aire distint
Portbou, en la mar els teus bous
Portbou, sempre tu seguiràs,
sempre tu seguiràs
essent per mi el millor.
Portbou.

Lletra i Música de **Joan Gubert i Macias**

UN COSTUM OBLIDAT:

L'Aplec de Sant Roc

de frondosos arbres boscatans, oms, oliveres, castanyers etc. que sortien del marge, i després d'haver fet un bon esmorzar el que es portava al cistell i fer una estoneta de gresca, tot seguit de volta als respectius pobles.

Era un vot fet de molts anys enrera de les passades generacions.

En certa època hi hagué una pesta que atacava la mainada i a l'estiu –probablement a causa de la calor– prometeren que si sanaven anirien en processó i missa a la Vall de Santa Creu, on hi havia una capella dedicada a aquest Sant protector contra les malúries de la canalla.

Anys enrera se celebrava "l'aplec en honor a Sant Roc", la seva imatge es venerava a la Vall de Santa Creu. Tenia lloc el dia 16 d'agost, la seva festa.

L'organitzaven entre els pobles de la Selva de Dalt i El Port de la Selva. Sortint dels susdits pobles i a les 7 del matí, s'ajuntaven tots els assistents a l'Erola, acompanyats dels seus respectius rectors, seguint llavors caminant uns 5 Km fins a la Vall.

Arribats en aquest poble, on a l'església hi ha una capella dedicada al Sant, se celebrava una missa en honor seu. En finalitzar, es cantaven els goigs.

En aquesta cerimònia religiosa passaven una espècie de safata semblant a un cistell fet de vims, (artesanía local), demanant almoina per al Sant, i tothom contribuïa, amb diners, ciris i altres coses d'utilitat per la capella.

Acabats els actes religiosos, la concentració era a la font –on hi havia un cartell gravat a la pedra, que deia: "FONT D'EN GARLAPA / BEU I TAPA", ja que a l'estiu escassejava l'aigua– on s'esmorzava a l'ombra

Així nasqué aquest "aplec" i des de llavors ençà, fins fa alguns anys, quan a una família d'un d'aquests dos pobles de la Selva de Dalt i de Baix hi havia una criatura malalta, "la prometien" i per això hi anava tanta mainada.

Jo hi vaig ser "promès" també.

Els de la Selva, molts portaven el menjar i els nanos amb ases, –allà eren terrassans– a la inversa de la gent d'El Port, que si feia bon temps, els homes anaven a esperar-los amb llaguts a la platja del Port de la Vall, i mentrestant baixaven, pescaven amb les gambinetes, i el peix agafat –guiules– al migdia feien la freginada que junt amb l'amanida de tomata, pebrot, ceba i enciam feien el dinar a vora mar que tots esperaven, i a mitja tarda, de tornada tots junts cap a casa, embarcant els familiars que havien anat a "l'aplec" i com una processó anant a rem, atracaven al poble cap al tard.

J. VALENTÍ

**AUTOELÈCTRIC
LLANÇÀ**

REPARACIÓ ELÈCTRICA DE L'AUTOMÒBIL I EMBARCACIONS

c/ Joan Maragall, 17 - Tel. 38 00 38
LLANÇÀ

Restaurant
LA BRASA

PEIX FRESC I MARISC

TERRASSA AMB JARDÍ

Plaça Catalunya, 5 - Tel. 38 02 02 **LLANÇÀ**

boutique

MODA
D'ESTIU
PER
L'HOME
I LA DONA

Plaça Pi i Margall

COLERA

FONTANERIA - GAS
CALEFACCIÓ

ELECTRICITAT FÀBREGA

TÈCNIC ESPECIALISTA

C/ Reina Sibil·la, 25-27 - Tel. 53 41 68

17469 FORTIÀ

c/ de la Pujada, 1

17497 PORTBOU

HABITACIONES - CHAMBRES
ROOMS - ZIMMER

HOSTAL BERI

RESTAURANT - PÀRKING
PISCINA - SOLÀRIUM

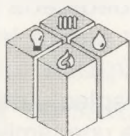
c/ Creu s/n - Tel. 38 01 98

LLANÇÀ

SNACK
BAR
PACU PACU

PASSEIG
MARÍTIM, 5
Tel. 12 03 92

PORT
DE
LLANÇÀ

JOSEP BURGUEÑO

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - AIRE CONDICIONAT

☎ 38 11 59

C. Gardissó, 53 - 2 A

LLANÇÀ

LDA. M.ª FARNÉS
FARMÀCIA

PORT DE LLANÇÀ

C/. CASTELLÀ, 8
TEL. 38 14 96

ELECTRO-HOGAR
GARRIGA

Plaça Pi i Margall Tel. 38 90 58

COLERA

*HOSTAL
COSTA BLAVA*

PORTBOU

Fané - Cap Ras - La Bateria

**VENDA DE PISOS A LES
MILLORS ZONES DE LLANÇÀ**

MIQUEL ROQUÉ

c/ Bateria, 17 - Tel. 38 00 23

LLANÇÀ

CAFETERIA • SNACK-BAR

EBRE

Obert de 7,30 a 3,00 h

c/ Ebre, 6 LLANÇÀ Tel. 12 03 34

Més de 100 anys endolcint-nos la vida

La fleca i pastisseria de can Quer del Port de la Selva

Aquesta fleca d'El Port de la Selva és, possiblement, molt més antiga, però s'ha establert com a inicial la data de 1892 perquè en el Registre civil d'aquest any hi consta documentadament per primera vegada la professió de flequer de Francisco Quer i Jacomet, en ocasió d'inscriure-hi el naixement del seu fill, Antoni Quer i Rocalvas. El domicili és al carrer de la Costa, el mateix on encara avui s'hi troba el forn de pa. Es conserva també una fotografia del forn davant del qual s'hi pot veure Francisco Quer, conegut popularment com "en Xicu flequer". Aquest havia arribat a El Port de la Selva l'any 1887, procedent de Castelló d'Empúries, per treballar de mosso a la fleca de Can Vidal, establiment que al cap d'un temps va passar a les seves mans per la cessió que li van fer els propietaris, amb dues condicions expressives: que es casés i que els mantingués mentre visquessin. Això, en tot cas, és la prehistòria del negoci; la història és la de quatre generacions que han remenat farina i sucre a la vila en successió ininterrompuda fins avui: en Xicu flequer, el seu fill Antoni, el seu nét Joaquim, conegut per en Joaquim de can Quer, i el seu besnét i titular actual, Antoni Quer i Puignau.

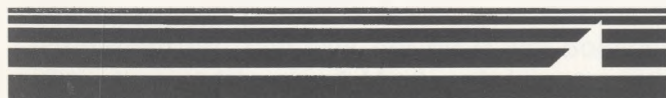
Aquest darrer, l'Antoni, el podríem definir com un artista enamorat del seu treball, ja que la feina de la fleca i sens dubte la de pastisser, és això, un art; i el seu treball una alquímia de dolç. Buscador de noves fórmules innovador d'antigues tradicions, i un afany de cercar, millorar i aprendre, podríem dir que és el seu lema. La creació, fa ara tres estius dels bombons anomenats "Roques del Cap de Creus" veritable delícia pel paladar i visualment per la semblança amb les recargolades i enigmàtiques pedres de la nostra costera, ha estat conjuntament amb el molt especial tipus de "tortell", potser la seva obra més aconseguida.

Tanmateix, l'elaboració artesana de melmelades (quasi totes fetes amb fruites de Llançà), que comercialitzen a la botiga, és també una

"delikatess" tan pel gust com per l'esperit.

Resumint, l'hereu d'una llarga tradició que ennobleix la professió.

Per molts anys.

- SERVEIS • AMARRADOR
• GRUA
• VARADOR
• PINTAT
• CARRO VARADA
• EMMAGATZEMATGE VELA LLEUGERA
• PISCINA
• TOT TIPUS DE SERVEIS SEGONS LA TEMPORADA

CLUB NÀUTIC DEL PORT DE LA SELVA
LA LLOIA, S/N TEL. (972) 38 70 00 FAX (972) 38 70 01
EL PORT DE LA SELVA

**HOSTAL
RESTAURANT
LA TINA**

**ESPECIALITATS
EN PEIX**

Major, 15
EL PORT DE LA SELVA

Quina matrícula posaran a les embarcacions de la Costa Brava?

RO - PA -
GI -
CB -

L'anomenada Costa Brava, o sigui el litoral marítim gironí, s'ha convertit en "Província Marítima" i el seu Capità Marítim tindrà la seua a Palamós.

L'aprovada Llei de Ports i Marina Mercant possibilita que els vaixells gironins puguin tenir matrícula pròpia. Sembla que, en principi l'Administració va plantejar que els vaixells de la Costa Brava, nom amb el que és conegut internacionalment el litoral gironí, fossin matriculades amb les lletres "PA", les primeres de la seua de la província marítima gironina, però, en acordar-se que les embarcacions de la Comunitat Autònoma d'Astúries, deixessin de portar les sigles "GI", de Gijón, per portar les de "AS", d'acord amb el nom de la província o Comunitat Autònoma, s'acordà que les gironines portessin les

sigles "GI", a l'igual que el transport per carretera.

Per la premsa ens assabentem que el Sr. Ferrer, Alcalde de Palamós, ha demanat al Capità Marítim de Girona que els vaixells de la Costa Brava siguin matriculats amb les sigles "PA", o sigui amb les primeres lletres de la població seua de la Capitania General Marítima de Girona.

Ja tenim la polèmica organitzada.

A uns no els hi agrada la sigla "GI" perquè els recorda la divisió administrativa estatal de Ferran VII en 1822 i 1833.

A altres no els hi agrada la sigla "PA" perquè consideren que és pretenir promocionar una població que si bé té un port important, la seva flota pesquera i esportiva pràcticament ha estat igualada pel de Roses i la seva producció

pesquera, possiblement superada per aquest últim.

Quines sigles hauríem de posar per tal que tothom estigués content?

Ferran Agulló, en 1905 denominà Costa Brava a part del litoral gironí, denominació que més tard s'estengué des de Blanes a Portbou, nom amb el que, internacionalment, avui és conegut el litoral gironí.

Essent així, per què no posar "CB" com a sigla per la matriculació de les embarcacions de la Capitania General Marítima de Girona?

Potser això evitaria que es polemitzés si "GI" o "PA" ja que al nostre País qualsevol fotesa pot promoure una forta polèmica que, fatalment, es polititza.

Llancem la suggerència, la recollirà algú?

RIO CENTER

L L A N Ç À

Un nou concepte en el món de la náutica.

Tota la gamma d'embarcacions RIO al seu abast amb el servei oficial de

HONDA, YAMAHA, TOHATSU, VOLVO, MERCRUISER i YANMAR.

Ctra. C-260, Km.18,5 - LLANÇÀ - Tel. (972) 12 05 76 - Fax. 12 05 76

Nostra Senyora del Carme, patrona de la Marina

El Port de la Selva, fou el primer poble de la costa que celebrà la festa de la Marina amb caràcter especial, com no s'havia fet durant molts anys.

Fou a l'any 1940, que uns entusiastes de la Marina, junt amb les autoritats locals del dit cos, reorganitzaren la festa i aquesta fou lluïda i divertida com no havia estat mai. Més tard i a raó de la nostra festa, els altres pobles del litoral la celebraren també a gran altura a l'igual que nosaltres.

Abans de la nostra guerra civil se celebrava però com un diumenge més. Se celebrava del començament de segle, però després de l'any 1940, ja agafà un increment excepcional de gran festa, quasi com la Festa Major.

El 16 de juliol, festa de Ntra. Sra. del Carme, patrona de la marina, –com deien els programes– les Autoritats del Mar amb la col·laboració del Pòsit de Pescadors i la Comissió de Festeigs, convidaven a tot el poble, i celebraven la festa en honor de la Verge del Mar.

Des de la punta de l'alba fins a la nit, totes les embarcacions eren guarnides amb banderes, gallardets i garlandes, varades i amorrades a la platja fins l'hora de la processó.

No solament feien festa la gent del mar, sinó que també la resta del poble.

Patrocinat per les Autoritats i Pòsit de Pescadors i ajudats pels patrons de pesca, la Comissió, contractava orquestra, organitzava festeigs marítics, regates a rem, de diferents modalitats, a vela, cucanyes, etc. tot totalment gratuït.

Actuaren en aquestes festes les més prestigioses cobles-orquestres de la província, moltes d'elles avui desaparegudes: entre elles la de "Cadaqués", el primer any; "Victors" de Sant Feliu de Guíxols, "As" d'Anglès; "Mendoza" de Figueres; "La Principal de Palafrugell", "Unió Artística", que més tard va venir amb el nom de "AMOGA", de Vidreres. "Emporitana" de Verges; "Moderna" de la Bisbal i també tantes altres que la llista es faria molt llarga.

El punt de reunió a les 10 hores del matí, era el local social del Pòsit de Pescadors, i d'allà, acompanyats per la música que executava l'orquestra de l'església per oir l'Ofici Solemne; seguidament "Processó Marítima". Uns mariners amb el seu uniforme d'estiu –blancs com coloms–, portaven la Verge seguits de tot el poble, i anaven a l'església al "Moll d'en Balleu" i un cop allà hi havia esperant les tres barques més grans de la flota pesquera local, adornades amb profusió; "Armi-Rodes", "Seis Amigos" i "Llevantina"; portant la Verge custodiada pels mariners la primera; autoritats la segona i orquestra la tercera, seguides per infinitat d'embarcacions més petites, donaven

unes voltes per la badia i desembarcaven en el moll de la Lloia, anant pel carrer de vora el mar fins l'església novament.

Acabada la cerimònia religiosa, es convidava a un vi d'honor a tothom en el saló de la societat del pòsit de pescadors i acabades les sardanes del migdia, dinar de germanor en un hotel.

A la tarda, després dels festeigs marítics, novament sardanes i a continuació, ball. A la sessió de nit repartiment de premis, continuant el ball fins altes hores de la matinada.

F.O.F.

Manual de supervivència per a pares d'adolescents

En aquest article els consells van orientats al tracte que els pares han de donar al seu fill adolescent. L'autor ho fa amb el seu habitual seny i sentit de l'humor, tot posant de manifest la seva llarga experiència pedagògica.

INTRODUCCIÓ

Perill: adolescent a bord.

Si tens un adolescent a casa, segur que alguna vegada hauràs comparat la teva situació amb la d'aquell que té dins la seva sala d'estar una potentíssima bomba de rellotgeria a punt d'esclatar.

Ésser pare d'un adolescent és una situació molt propícia per a les crispacions, les pèrdues dels estribs, la violència, els períodes de desànim i les crisis d'honradesa.

Si tens un adolescent sota el teu sostre, de ben segur alguna vegada t'hauràs trobat perplex i sorprès amb aquesta pregunta angoixant:

– Què hem fet malament?

Aquestes planes són un recull de consells pràctics, molt concrets per a suportar les dificultats amb certa astúcia tàctica. Aquella meravella de nen que tenies, encara està dins de casa. S'amaga darrera d'uns texans descolorits, sepultat sota una tonelada d'inseguretats i d'acnè. Tingues paciència. Algun dia tornarà a aparèixer.

Mesures que han de prendre els pares de cara al seu fill adolescent

PARLAR MENYS, ESCOLTAR MÉS.

1. Parla menys i escolta'l molt més. No et sentis continuament amb l'obligació de mostrar el teu desacord.

2. Limita els teus sermons teòrics a un per any... si aquest et resulta imprescindible. Evita també els discursos sobre la teva joventut.

3. Somriu freqüentment.

TÀCTICA

4. Procura trobar temes de conversa que no siguin massa conflictius. No et preocupis, aquests ja s'encarregarà el teu fill de treure'ls a debat.

5. No t'escandalitzis de res.

6. Explica-li les teves coses, encara que ell no te les demani. No tinguis por d'expressar els teus dubtes (ell ja els ha percebut). Sigues autèntic, tal com ets.

7. Has d'ésser molt exigent en

molt poques coses. Presenta batalla només quan et trobis amb forces per guanyar-la. No et "cremis" quan no sigui estrictament necessari.

8. No comencis mai una conversa amb ell si creus que no seràs capaç d'acabar-la amb serenitat, passi el que passi, digui el que digui.

9. Baixa la guàrdia. Sembla que en lloc d'estar assegut a casa et trobis al mig d'una guerra.

10. No li responguis mai: "perquè sí", ni "perquè sóc el teu pare", ni "mentre estiguis a aquesta casa...". Raona el teu ordre, encara que ell no l'accepti fàcilment. Després, calla i aguanta amb fermesa.

11. Conserva el teu estil de vida sense voler imposar-lo. No t'esforcis excessivament per a estar al dia en el vestuari, vocabulari i costums, etc. De fet, per al teu fill sempre seràs un "carrossa".

12. Fes-li preguntes pertinents sobre el perquè de les seves idees.

13. Demosta-li sense paraules, amb fets, que li serveixin d'exemple, que estàs bastant segur d'allò que fas. Si et sents insegur, no actuïs.

14. Busca l'ajuda d'algú de la teva confiança que sigui aliè a la família: un professor, un capellà, un amic, un company de feina.

15. Facilita que el seu grup d'amics es puguin aplegar a casa teva, en lloc de fer-ho a qualsevol altre lloc. Fixa només les condicions de salut mental i física indispensables, fes que s'acompleixin i no molestis.

16. En lloc de dir-li: "ets un

mentider", diga-li: "has dit una mentida. No li posis etiquetes".

17. No li donis gaire diners. Voler comprar a un adolescent sempre produeix resultats negatius.

18. Has d'aconseguir que s'enfronti a si mateix: escrivint un diari, raonant una protesta, expressant les seves idees per escrit, etc.

19. No l'amenacis amb càstigs impossibles de complir. Tingues cura de què la falta i el càstig siguin proporcionats. No el castiguis "en calent". Abans de fer-ho, pensa-t'ho bé.

20. Oblida la humiliació amb insults, violència física (pots sortir-ne mal parat) o comentaris irònics

21. Fes servir un vocabulari directe i clar.

22. No perdís la calma davant la seva impertinència, però tampoc pots permetre que et falti al respecte.

23. No cridis. Si ho fas, has de permetre que ell també cridi.

NO HEM D'ÉSSER INGENUS

24. Deixa de costat la ingenuïtat: encara que els temps canviïn i la moral es relaxi, les converses, imatges i amics que antuvi et varen perjudicar, també ara perjudiquen el teu fill.

25. Dóna-li responsabilitats de veritat.

26. Si no hi ha perill per a la seva integritat –física, mental, espiritual– deixa'l fer, encara que puguis preveure el seu fracàs.

27. Davant la seva presència no culpïs a l'escola ni als professors.

28. No siguis paternalista ni autoritari.

LLUÍS CASSANY RIERA

és autor de valuosos llibres de pedagogia i de nombrosos articles sobre educació, va ésser professor del Col·legi Bell-Lloc (Girona) i a l'actualitat és assessor editorial.

En congelats

LA MAR DE QUALITAT

— **10** —
ANIVERSARI
1983 ♦ 1993

TERRASSA - SABADELL - GRANOLLERS
BARCELONA - FIGUERES - MATARÓ

FIGUERES:

Ctra de Figueres a Roses (La Marca de l'Ham-Vilatenim)

Vuit eren vuit

o el comentari sobre uns músics vinculats a casa nostra

El passat 31 de juliol i en motiu de la Festa Major de Selva de Mar, un grup d'amics, vuit en concret aquesta ocasió i sota el nom aquesta vegada de "Sopa de Selva", es varen reunir per animar sense necessitat de grups foranis, aquesta festa tan tradicional.

En JOAN, VIC, PERICO, MATEO, QUIKO, RAMON, OLEGER i l'ENRIC, "amics i residents" encara que alguns només durant esporàdics caps de setmana a Selva, sense quasi cap assaig, varen tornar a tocar la moral de la gent. "Doctor Asland" es podria anomenar, ja que varen aconseguir fer moure i de quina manera, fins i tot als de, no la tercera, sinó als de la "cap edat".

Rock festiu, pop marxós, free jazz, canya marrullera, què és el que no toquen aquesta gent?

Els amics, que no components, aquesta vegada

eren vuit, però poden ser cinc o dotze i per què no? fins i tot amb dos, organitzen unes mogudes jazzístiques que són

massa.

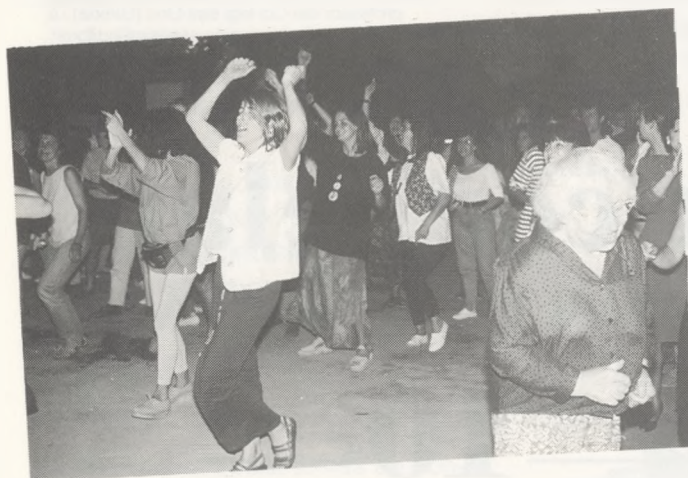
I no és d'estranyar, són quasi tots gran professionals de la música, ja sigui pel seu compte, estan o han estat tocant o formant part de grups com NIEBLA, PERNIL-LATINO, KONIEC, PERUCHOS, CRISTIAN DIOS, BRINCOS, etc.

Toquen per amistat i converteixen aquests moments d'unió en màgia. Moments i trobades esporàdiques, sense una gran preparació, fins i tot la d'arribar d'una gravació, fer més de dos-cents quilòmetres i pujar directament a l'escenari, quan els altres ja han començat a tocar.

Senyors, si aquesta gent toqués sempre junta, formarien una entitat amb nom, i us asseguro que se'n parlaria d'ells i de quina manera!

Només vull dir-vos: CONTINUEU FENT-NOS SENTIR LÁ MÀGIA DE L'EMPORDÀ.

J.S.C.

Fotos: Albert Climent

T TURA
FRED COMERCIAL

Canigó, 3 - Tel. 23 19 61 VILABLAREIX

Pressupostos sense compromís

CAMBRES D'OBRA I
DESMUNTABLES
VITRINES
CONGELADORS
MÀQUINES DE FER GLAÇONS
AIRE CONDICIONAT
BOMBES DE CALOR
SERVEI DE MANTENIMENT PROPI

PROPERAMENT, SERVEI TÈCNIC A LLANÇÀ • Carrer Farella, 13

Aquesta vegada no parlarem d'un llibre de les nostres contrades, sinó d'un tema ben diferent.

La Fundació "la Caixa", acaba d'editar i distribuir gratuïtament en totes les seves oficines, un llibret titulat: LA SIDA, ELS FETS, L'ESPERANÇA.

El motiu de parlar-ne aquí i ara, és ben senzill, tal i com diuen els professors Luc Montagnier i en Saad Houry, els autors, en el prefaci:

"LA MEITAT DE LES PERSONES EN RISC DE MORIR DE SIDA A FINALS DELS ANYS 90 (I AQUESTES SERAN, DESGRACIADAMENT, NOMBROSES), NO ESTAN ENCARA CONTAMINADES PEL VIRUS. LA NOSTRA OBLIGACIÓ ÉS CLARA: EVITAR QUE AQUESTES PERSONES AGAFIN LA MALALTIA I MORIN PER IGNORÀNCIA".

El llibre, molt senzill, amè i molt, molt gràfic, ens explica tot allò que tenim EL DEURE de SABER, d'una manera aclaparadora.

Pensem que tots i cadascú de nosaltres i dels nostres estan exposats a la malaltia, i no us creieu que amb ella Déu castiga als "dolents". Déu no és tan mesquí, nosaltres de vegades sí.

El pitjor perill és la ignorància. Vacunem-nos, busquem el llibre i llegiu-lo.

J.S.C.

RECUPEREM LA NOSTRA PARLA

- R**
- RESSAGA:** (Cast.) Ressaca. Moviment de retrocés de l'aigua de la mar després d'haver-se desfet una onada a la platja o d'haver topat amb les roques de la costera.
- REVOLSAR:** Revorsar. Canviar sobtadament el vent de direcció.
- RETOPAR:** Refutar. Replicar contradictoriament.
- REXINXOLAT:** Espavilat, amb gràcia, refet.
- RIM:** Raïm.
- RIMAT:** Quat. Crustaci auat, per la similitud amb els gotims de raïm.
- RODOLS:** Redós, recer. Lloc resguardat de les inclemències del temps.
- RODOLTA:** Sarment. Branca del cep.
- ROENC:**
- ROFOLL o RUFOLL:** Moviment d'agitació que es produeix a flor d'aigua al moure's un peix. Refoll.
- RONIC:** Ròneg. Abandonat per reinós, inhospitalari, malsà, etc.
- RONQUILLO:**
- RUFÍ:** Escòrpora. Peix de la família dels escorpènids, espècie "Scorpaena porcus" més negrós que la resta de la família.
- RUMBO o RUMBU:** Rumb (Cast.) Línia que descriu una embarcació navegant en una direcció determinada.
- RUXAT:** Ruixat. Pluja forta i de curta durada.
- S**
- SABATETA:** Orella de mar. Mol·luscle distocardi d'uns 6 a 8 centímetres, de clova plana, amb lleugera espiral a la part superior que viu a les roques de la zona costera superficial. "Haliotis tuberculata".
- SAFREIG:** Safareig. Dipòsit d'obra que serveix per rentar la roba.
- SAMARRA:** Peça de vestir, generalment de color blau, oberta lleugerament pels costats de la cintura i àmpliament per la pitrera, emprada pels pescadors.
- SANTRIT:** Sangtraït. Extravasació de sang produïda per una constricció violenta de la carn.
- SARG:** Sard. Peix de l'espècie "Diplodus sargus".
- SARQUINYOL:** Sard petit.
- SAUPA:** Salpa. Peix de l'espècie "Sarpa salpa".
- SECA:** Porció de terreny, de roca o de sorra, que dins la mar està a molt poca profunditat. També es diu de la mar en la baixamar.
- SEMAR:** Minvar o reduir-se el suc d'un recipient posat al foc.

Una vegada...

Estava treballant tranquil·lament quan el meu nét Pol irrompé esverat, cridant esvalotat: "Avi!, Avi!, ens estan repoblant de nerós el Cap de Creus!, aviat podem anar-hi a pescar-los, m'hi acompanyaràs?".

Procuro calmar-lo, però ell segueix esvalotat ensenyant-me un diari gironí, en el que lleigeixo que, un equip de biòlegs de la Universitat de Barcelona, ha iniciat un projecte de repoblament de nerós en la costa nord de l'Alt Empordà, per encàrrec del Departament de Pesca de la Generalitat de Catalunya i que l'indret elegit és la costera del Cap de Creus.

L'operació, batejada amb el nom de "Projecte Nero", es fa de forma secreta per tal d'evitar que els pescadors furtius cacin els pocs exemplars que encara queden en aquesta costa.

Explico al meu nét que el Nero "Epinephelus guaza" és un peix que pot amidar més de 140 centímetres de llargària i un pes proper als quaranta quilos i que jo, amb nanses, en dita costera n'he vist agafar exemplars de més de trenta dos quilos de pes i que la sobrepesca els ha fet desaparèixer pràcticament, ja que hi queden molt pocs exemplars.

En Pol es mostra entusiasmat amb la repoblació, ja es veu capturant nerós gegantins a dotzenes, preguntant-me pels seus costums, hàbitat, alimentació i un

llarg etcètera, com es pesquen, amb quins ginys, esquers, etc.

L'hi explico, a la vegada que li dic que, pel contingut de la informació, els nerós que s'introdueixen foren capturats, pel que sembla, quan eren alevins, fa uns dos anys i que durant aquest temps, han estat en el Laboratori de la Facultat de Biològiques de la U.B., en el que els donaren tota mena d'atenció, alimentant-los amb pinsos, trossos de popets, calamarsos, etc., fins que en l'actualitat ja pesen entre 150 i 200 grams de pes, o sigui que ja tenen la mida d'un serrà gros.

Li faig veure que, en la informació no diuen res sobre la seva procedència, o sigui en quines aigües foren capturats els alevins, si bé és de suposar que ho foren en aigües més càlides, probablement al sud del Mar Balear o en el Mar d'Alborà, ja que en les nostres investigacions mai, en les aigües de la Mar d'Amunt hem pogut trobar un exemplar de nero que no sobrepassés els vuit-cents grams i que, en canvi, en alguns llocs de les Balears, costa andalusa i costa magrebí, en aigües de molt poca fondària, n'hem capturat bastants la mida dels quals no sobrepassava la d'un serrà, o sigui inclús més petits que els nerós que s'introdueixen en aigües del Cap de Creus.

El meu nét comença a mirar-me amb cara de decepció.

L'ànimo dient-li que si, com

alguns creuen que el nero és una espècie sedentària, que no es mou mai dels voltants de l'hàbitat en el que se'l veu, és a dir, prop de les coves i caus en els que s'amaga i descansa després de la seva activitat caçadora, la repoblació que s'intenta podria tenir un bon fi, ja que si fos així, els exemplars alliberats ara, de criar en les nostres aigües, en pocs anys crearien noves poblacions de nerós en el nostre litoral, ja que, en arribar a adults, lògicament es multiplicarien.

Però si, com alguns creiem, es tracta d'una espècie que no es reproduïx en les nostres aigües, sinó en una zona situada més al sud, a la que es deuen desplaçar quan, madurs sexualment, senten la necessitat de reproduir-se, viuran durant uns anys a la nostra costera, la seva repoblació augmentarà la població, però arribat el moment de la reproducció, si la fan en altres aigües hi aniran i el problema serà el mateix.

No obstant, l'intent és molt lloable, ja que permetrà potser, conèixer d'una vegada per totes, la vida i costums d'aquesta espècie al llarg de la seva vida, ja que si, com sembla, els han marcat i s'ha avisat a les distintes Confraries de Pescadors del litoral mediterrani, fins a l'Estret, passant per les Illes, i s'ofereix al pescador que en capturi un i retorni la placa d'identificació, donant les dades de la captura (lloc, dia, mida, pes, etc.) una

E. GIL

Elena Gil Burgueño
Col·legiada núm. 594

c/. Castellar, 38

VENDA - LLOGUERS
TERRENYS - TORRES
APARTAMENTS - ESTUDIS

Agència Immobiliària

S. G I L

Tel. 38 02 42

Fax 38 00 01

LLANÇÀ

retribució econòmica satisfactòria, es podrà disposar de dades fidedignes per tal de conèixer la vida i costums d'aquesta espècie.

I, una vegada coneguda quina és la zona de reproducció, aquesta es podrà protegir degudament, adoptant tant l'Estat com la CEE les mesures pertinents per tal de salvar una de les espècies més preades de la Mediterrània, avui pràcticament en perill de desaparició per la sobrepesca de la que ha estat objecte.

I que no se'ns digui, com tantes vegades, que el Nero desova en les aigües en les que viu d'adult, perquè no ens ho creiem, ja que, si fos així, en aigües de la Mar d'Amunt alguna vegada els armelladors, palan-gers o afeccionats n'haguessin capturat algun de menys de vuit-cents grams, que és la mida o pes mínim que hem pogut controlar.

Per poder-ho creure ens haurien de mostrar exemplars la mida dels quals anés des d'alevins fins a 800 grams de pes, capturats en les nostres aigües i això, després de gairebé quaranta anys d'investigació, encara no ho hem vist.

Per tant, mentre això no es demostri, seguirem creient que el nero "Epinephelus guaza" desova en altres aigües.

Però, estimat Pol, no et desanimis, les proves iniciades amb alevins a la Facultat de Biologia

de la Universitat de Barcelona han demostrat que si ha estat possible mantenir-hi dos anys, des d'alevins, exemplars de Nero, també, amb el temps i instal·lacions adequades d'aigua, temperatura, etc. es podrà iniciar la cria artificial, posta inclosa

d'aquesta espècie i serà possible, una vegada passats els dos primers anys de vida, donar-los-els llibertat en les nostres aigües en les que estaran fins que emprenguin una migració per reproduir-se.

NAUTILUS

RESTAURANT

El Puerto

Telèfon 38 00 44

Tel. particular 12 00 24

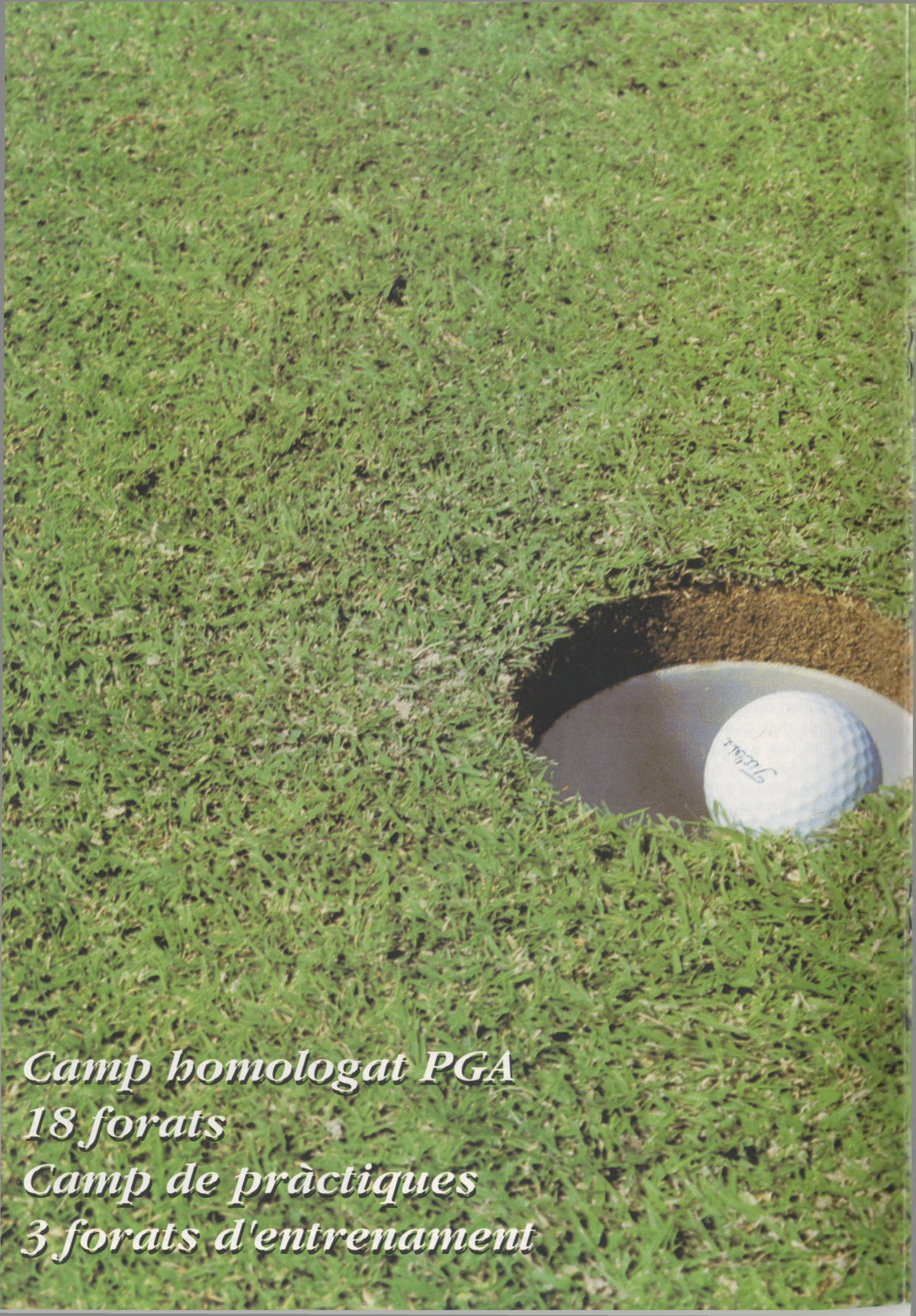
carrer Castellà, 7
17490 LLANÇÀ

*Bar - Restaurant
obert de 8 a 23 h.*

TEL. INFORMACIÓ (972) 53 83 06

Camp homologat PGA

18 forats

Camp de pràctiques

3 forats d'entrenament

Frederic Marès i Deulovol

Aquest any a Portbou podem tornar a celebrar un altre centenari. No es tracta però de cap aiguat, ni de cap decret, ni de cap fet consistorial ni relacionat amb la duana i l'estació de la Companyia; es tracta del naixement, el dia 18 de setembre de 1893 de l'infant Frederic Marès i Deulovol. Tot just uns mesos abans, s'havia aprovat la nova planta de l'escorxador municipal i s'estava acabant l'obra de reforçament del Moll d'En Quintana, construït a La Baga per tal que el claveram anés al mar sota la Punta del Caixol. Així mateix s'enllestien les claveres dels carrers Méndez Núñez i Font del Moro.

La família Marès es traslladà a Portbou l'any 1879 a causa del desastre

provocat per la fil·loxera, fenomen de l'atzar que possibilità el naixement de Frederic a Portbou en agafar el seu pare la plaça de primer passador de la Duana.

L'aspecte d'aquell Portbou de finals de segle, era el d'un poble consolidat pel fort creixement experimentat, fruit de la construcció del ferrocarril amb la seva Estació Internacional i la posada en marxa de la Duana com a eina fonamental del seu desenvolupament. Estadísticament parlant l'any del naixement de Frederic el districte municipal comptava amb 2.553 habitants, és a dir 1.696 per Portbou i 857 per Colera i Molinàs, essent el Batlle consistorial el Senyor Frederic Samaruch i Viadera que ocupà el càrrec des del 4 d'octubre de 1892 fins el 31 de desembre de 1893.

Durant els primers anys d'infància de Frederic Marès, a Portbou s'esdevenen anys de crisis econòmiques que fan que els impostos indirectes augmentin considerablement per l'època. Així es grava l'alcohol i l'aiguardent que passa de 2.50 ptes. els 100 litres a 4.00 ptes., el vinagre dobla el seu preu i els 100 litres augmenten fins a 2.00 ptes. Cal tenir present però que els aliments de consum més directe s'apugen poc. Així tenim que la carn de porc fresca valorada en 0.08 ptes. el quilo passa a valer 0.10 ptes, o el peix que passa d'1.02 ptes. el quilo a 1.04 ptes.

Aquests petits augments de preu com a resultat d'incrementar la recaptació d'impostos indirectes, són la conseqüència de diversos fets que tenen lloc dins els primers anys d'infància de Marès. Així passat el desastre de la fil·loxera cal esmentar l'esclat de la

Guerra amb Cuba l'any 1895 i l'augment com a resultat de la guerra, dels impostos de l'Estat. Aquests factors, portats a àmbits més generalitzats, juntament amb l'incompliment de promeses de descentralització per part del Govern de Madrid en un moment d'eufòria catalanista, provocà a Barcelona, el tancament de caixes, on comerciants i industrials es negaren a contribuir a les despeses generades per l'Estat amb el conflicte de Cuba.

Tot aquest ambient, amb l'aggravant del desastrós aiguat del desembre de 1897, es reflecteix dins el món social i polític i repercuteix directament dins la quotidianitat de Portbou. Així mateix com a resultat del desastre colonial el Govern es veu obligat a prendre mesures econòmiques

demanant per segona vegada al Consistori, el pagament dels tributs pel reglament de la classe 8a de població, és a dir més cars, quan l'Ajuntament ja havia demostrat mitjançant el cens la tributació per la classe 9a.

No tots els fets eren negatius i pessimistes per la població. Dins el món cultural trobem un poble efervescent, fruit en primer lloc, de les relacions que la mateixa Duana facilitava amb cultures d'altres països europeus, i en segon lloc per la petita burgesia creada resultat de la residència estable d'alts càrrecs de La Companyia, diversos estaments oficials i funcionariat públic divers. Cal fer esment de la Revista "El Corresponsal del Coleccionista", fundada pel pare de Marès, Pere Marès, el qual a més col·laborava en diverses publicacions i premsa important de l'època. Dins d'aquest mateix ambient socio-cultural cal assenyalar l'existència de la Lògia Masònica "Progreso Portbouense n° 354" fundada l'any 1885 i que dedicava part de la seva obra a actes culturals diversos. No cal oblidar tampoc el Club dels Tretze, famós per les seves tertúlies i reunions setmanals.

Dins d'aquest entorn globalitzat, es desenvolupava la infantesa de Frederic. Una infantesa plena de contrastos amb un ambient culturalment precís que de ben segur el posava pel bon camí. No podem oblidar les seves col·leccions d'embolcalls i cromos de xocolatins, ja de ben petit, que el seu pare recollia del sobrant de la Duana; com així mateix les joguines que familiars i coneguts viatgers i intel·lectuals de Pere

Marès, li regalaven en veure la seva gran curiositat. Plenament ipnotitzat per aquest petit univers, Frederic Marès començava sense adonar-se una de les seves grans aficions: el col·leccionisme. No estaria de menys assegurar que dels primers dibuixos i de les còpies que feia dels seus estimats cromos, va néixer la seva principal afició artística vers el dibuix com a primer pas per la modelació i l'escultura.

Tota aquesta formació mediambiental, posà les bases per l'ansia i l'afany que Frederic va mantenir durant la seva infantesa al poble de Portbou. Un poble que sobresortia quant a serveis, carisma i estructura social, de la resta de la comarca; característiques que van aprofundir dins el caràcter d'aquell infant, convertint-lo en un home polifacètic i universal.

Als quatre anys, Marès anà per primera vegada a l'escola pública situada en un local de la Plaça de Baix, avui Pompeu Fabra, on impartia les lliçons el mestre Sr. Josep Pallarés. Com a professor no era gaire disciplinat amb la mainada però sí en canvi comprensiu i motivador; trets i particularitats que de ben segur influïren la infància de Frederic, donant-li un caire despert i de curiositat a tot allò que aprenia.

En definitiva, totes les influències que rebé el jove Marès al seu poble natal, foren decisives. El seu entorn polifacètic, plural i europeu; la seva família i més concretament el seu pare que l'envoltà d'un ambient cultural precís i ordenat; la imaginació i la motivació que trobà a l'escola; a Portbou Marès trobà l'embolcall adequat a les seves expectatives hereditàries. Malgrat tot, el veritable personatge que Frederic portava a dins es desenvolupà en un món cosmopolita al qual tingué accés a partir de 1903 en marxar del poble tota la família. Marès tenia 10 anys.

Ja dins d'aquest segle, el dia 23 d'agost de l'any

1957 es proposa Frederic Marès com a Fill Predilecte de la Vila de Portbou. Diu així l'acta del Consistori: "(...) El eminente artista escultor don Federico Marès Deulovol, nació en esta localidad el día 18 de septiembre de 1893. —Su personalidad aureolada de los más altos y entrañables prestigios, no es menester describirla. (...) Figura tan preclara, honra y enaltece la localidad que le vio nacer y justo es que ésta le haga objeto de particular distinción. —En virtud, —haciéndose eco el que suscribe, del general sentir de la población, tiene el honor de proponer al Ayuntamiento Pleno, la adopción de los siguientes acuerdos: Primero. —Declarar al Excmo. señor don Federico Marés Deulovol, hijo predilecto de esta localidad. —Segundo. —Dar su nombre a la actual Calle de la Estación, donde se halla ubicada la casa en que el mismo nació y colocar una lápida conmemorativa en la fachada del propio edificio. (...)". L'acte d'aquest homenatge tingué lloc el dia 13 d'octubre de 1957.

Actualment el patrimoni de Marès que es conserva a la vila es resumeix a la Verge de l'altar de l'Església de Santa Maria i el cèrvol situat al travessar entre la Rambla de Catalunya i el Carrer Cervera. Això és tot, de moment, del que resta d'un personatge nascut, fet i motivat a Portbou. Figura protagonista i cèlebre que la mateixa idiosincràsia burgesa dels bons anys de la vila feren oblidar i deixaren de costat per tal d'aprofitar-se de l'efímera i suculentia riquesa que actualment ens ha deixat econòmicament malmesos.

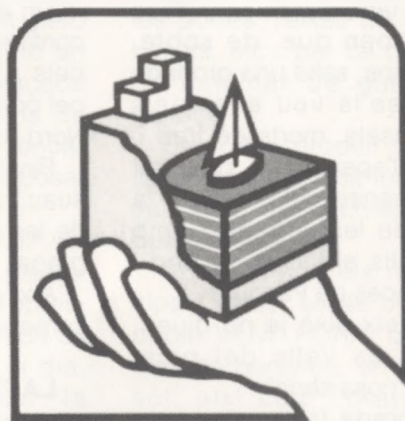
Fins una altra.

JOAN GUBERT I MACIAS

**VENDA DE MOTOS
TALLER MECÀNIC ESPECIALITZAT
EN MOTORS DE 2 T i 4 T
PREPARACIONS ESPECIALS PER A
COMPETICIONS
SERVEI GRATUÏT DE RECOLLIDA
A DOMICILI
ACCESSORIS RECANVIS I
EQUIPAMENTS DE LES PRINCIPALS
MARQUES**

**Nou domicili
Av. Pau Casals, 23 - Tel. 12 08 55
LLANÇÀ**

CAP-RAS

**AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA
LLOGUER - PROMOCIÓ I VENDA D'APARTAMENTS
CANVI DE MONEDA - LOCUTORI DE TELÈFONS
PREMSA NACIONAL I ESTRANGERA - FAX PÚBLIC**

**c/. Castellà, s/n
Tel. 38 09 50 - Fax 12 05 02
LLANÇÀ**

Els nostres vents

Si de l'Empordà se n'ha dit "palau del vent", del Cap de Creus se'n podria dir "frontera meteorològica de la comarca" ja que, mentre moltes vegades, en la Mar d'Amunt hi ha entaulada una tramuntana fresca, en la Mar d'Avall hi bufa el garbí.

Aquests dos vents es "reguanten", com diuen els pescadors, si bé, en general, acaben dominant els vents del Nord, encara que, a vegades, hi arriben els vents del Sud, més calorosos.

La nostra climatologia és d'una variació constant, seguida, ja que és el camp de batalla d'elements còsmics que, segons l'època, dominen els d'un o altre, defallint i morint o bé tenint una durada desorbitada, que esgota als que la pateixen. Generalment s'allarguen més els procedents del Nord, forts, freds, bruelants, desfermats.

Qui en digué "palau del vent" es devia referir a què hi passen més dies de vent que de calma, ja que no sempre el vent és agradable. Aquest és el cas de forasters que ens visiten per les vacances de Setmana Santa, especialment si aquesta cau a primers d'abril. Hi ha anys que els qui vénen convençuts que trobaran uns dies primaverals, i per tant, vénen amb poca roba, es troben que, de sobte, canvia el temps, salta una gropada del nord i se'ls veu anar pels carrers arronsats, morts de fred i, en arribar a l'apartament, preparat per l'estiu, sense calefacció i, la major part de les vegades, amb pocs abrigalls al llit, quin fred i quines vacances de Pàsqua!

Quan succeeix això ja no diuen, com deien els vells del país: "tramuntana, cosa sana".

En la temporada freda els vents dominants són els del component Nord, amb les diverses varietats: Mestral, Tramuntana o Gregal, mentre que en la temporada de bonança el vent roda, es més variable, la seva intensitat més feble i la durada més curta, tant és així que hi ha dies que tenim quatre o cinc vents diferents.

Així tenim que, per la nit, salta

l'oreig o vent de terra, que refresca quelcom l'atmosfera. Pel matí entra el gregal, cap a les onze solars entra el ventet fora. Al migdia salta el migjorn i, a vegades, a primeres hores de la tarda entra el garbí, que si és de llei "a les set se'n va a dormir".

És el que se'n diu "rolar a la bona" denotant estabilitat atmosfèrica.

Tot això alterat amb alguna tramuntana, mestral o ponent que fan, els dos primers, refrescar la xafogor i el tercer incrementar-la.

La nostra gent odia i estima, a la vegada, els vents del Nord, odi pel mal que pot fer una gropada quan es desencadena atemporalada; admiració perquè, quan no és forta, crea un clima amable, bo, purificat.

Els vents del Nord, a l'hivern, són promoguts per un corrent d'aquell quadrant, canalitzat entre una depressió a Llevant i un anticicló de Ponent cap a l'Est que, quan arriba a la serralada pirinenca se separa en dues branques. Una tendeix a seguir el curs de l'Ebre, l'altra al migdia francès, centrada al Nord-Oest, rebota en els Pirineus orientals i entra pel coll de El Pertús, és el Mestral.

Un altre corrent, també d'origen continental, passa pels contraforts dels Alps, el Rosselló i ens entra pel coll de Banyuls, procedents del Nord Nord-est, és la tramuntana.

Finalment una altra branca, més suau, ve del Nord-est, procedent de les terres de la Provença, és el gregal.

Així si seguim la rosa dels vents, començant pel Nord, tenim:

LA TRAMUNTANA: que si és suau, és positiva, favorable per la vida de les persones, mentre que si és forta, impetuosa i dura dies, fa sorgir la rauxa de la nostra gent ja que, a la vegada, crea un ambient propici per l'exaltació, la rauxa.

És a la vegada, el vent que gira amb més gràcia les fulles de les oliveres, on en queden, deixant veure-les d'un color grisenc argentat.

És un vent que neteja de núvols el cel, per tant un vent de cel meravellosament blau, que retalla la silueta de les muntanyes, sobre les que, a vegades, es veuen córrer veloçment núvols esparcats.

Deixa un horitzó tan clar que des del cim de Verdera, per exemple, permet veure tota la plana de l'Empordà, fins la muntanya dels Àngels, a les Gavarres, el Montseny, etc. Fa una claredat màgica que ens acosta el paisatge, per llunyà que sigui, eliminant tota interferència, acostant-nos al Canigó prodigiosament.

Si s'arria fort, en ser un vent de gran impetuositat, bat la costera de la Mar d'Amunt, donant la impressió que la mar va devorant la terra.

Si, pels inicis de la primavera fa una gropada de tramuntana, sempre fa mal en terra, ja que porta el salobre de la mar a les feixes de les vinyes més properes, cremant els brots dels ceps, on encara en queden, esqueixant a la vegada branques dels arbres, destruint els conreus dels horts, etc.

Les gropades d'hivern, a més de malmetre la vegetació, més d'una vegada s'ha emportat alguna clara boia i teulada, fent difícil la circulació dels peatons pels carrers.

EL GREGAL, que ve de Provença, o sigui del Nord-est, a l'estiu és un vent deliciós, fresc i alegre, que posa en el calor canicular unes ràfegues de frescor que assegurin dies diàfans, agradables. De fet aquest vent, que per nosaltres ve de Provença, en lloc de Gregal l'hauríem d'anomenar Provençal.

Generalment, pel matí, cap a les vuit solars, en la calma blanca de la mar, si mirem l'horitzó a mida que el sol s'alça i la temperatura comença a pujar, es veu al Nord-est una ratlla blava-blanquinosa que ve cap a terra, és el gregal, que ja està a la vista, portant-nos un alè de frescor, omplint la mar de blanca escuma. Aquest vent, a

l'estiu, sol durar tot el matí i al migdia manca tornant la calma.

A l'hivern, de vegades, salten gargalades potents, molt més fortes, que si als Alps hi ha molta neu, són fredes, durant dies.

EL ROENC que és un vent indeterminat que ens ve de la banda del Cap de Creus i que mentre uns diuen si és un Est Nord-est, altres creuen que prové de l'Est Sud-est.

El fet és que es tracta d'un vent que, quan bufa a finals de tardor i a l'hivern, és endiablament fred, molt més que la tramuntana, vent que no agrada a ningú ja que és molt desagradable.

EL LLEVANT, que com el seu nom indica ve de l'Est, els temporals del qual han perdut les proporcions que tenien fa anys, quan duraven una setmanada, solen començar amb un cel carregat de núvols, que s'arrosseguen a baixa altura, tancats, negres, que a vegades s'esbarrellen, deixant veure per breus moments el cel, per tornar a tapar-se.

És un vent humit que produeix una sensació d'engavanyament. Sol anar acompanyat, a vegades, de pluges intermitents, altres de xàfec que fan bombolles sobre la mar i la terra, amb cortines d'aigua blanques i parades sobtes, per tornar a descarregar mànegues d'aigua que provoquen inundacions en terra i temporals amb grans onades en la mar, que amb el seu embat xoquen de ple en la costera, mentre el seu remor es fa sentir varis quilòmetres terra endins.

La mar queda enterbolida per l'aportació de l'aigua de les deus, que revenen, resolant per recs i rieres fins anar a parar en la mar, que agafa un color amarronat per l'erosió de les terres veïnes. A la vegada el temporal remou la mar, provocant grosses onades que la fan innavegable, batent la nostra costera de ple, impossibilitant la navegació, fent que les embarcacions de pesca i esportives restin amarrades a l'interior dels ports de refugi, mentre que les grans naus tenen treballs a capejar-lo i moltes d'elles cerquen refugi en els ports de bon calat.

Solen passar tres o quatre temporals de llevant a l'any: l'anomenat "llevant de les faves", en l'equinocci de primavera; el de Sant Antoni, en el solstici d'estiu; el de "les bótes" o de "veremes", en l'equinocci de tardor i el de Santa Llúcia, en el solstici d'hivern. És un fet que gairebé tots es produeixen vuit dies abans o vuit dies després dels equinoccis i solsticis esmentats.

EL MIGJORN, procedent del Sud, a l'estiu salta gairebé sempre al migdia i dura poc més d'una hora, donant la sensació que se'l menja el sol. És un vent que té escassa importància a l'estiu, però que a l'hivern és distint, ja que si dura més temps moltes vegades arrenca pluja, tènua unes vegades, espessa altres, talment com si ens posés un teló davant dels ulls, aixecant molta mar (temporals de migjorn).

EL GARBÍ, que procedeix del Sud Sud-est, en les tardes d'estiu, generalment, salta, produint una frescor humida i, normalment, cap a les set de la tarda (hora solar) manca, no en va hi ha un refrany que diu: "el garbí a les set se'n va a dormir".

En entrar la Quaresma bufa amb més freqüència, entrant unes garbinades que poden durar molts dies, disminuint, a vegades, en caure el dia la seva intensitat, però en altres bufa tota la nit, amb un baf d'humitat i de fredor glaçada que malmet les articulacions de moltes persones, produint trenca-ment d'ossos, migranyes i fa posar molt nerviós.

Projecta sobre les coses un vel de vaguetat, esborronat, de paisatge incert, que produeix una opressiva melancolia. Si la garbinada és impetuosa no para en tot el dia, fent florejir d'escumalls la superfície de la mar.

EL PONENT, que ens ve de l'Oest, de la posta del sol, com el seu nom diu, de terra, posant sobre de les muntanyes un vel de vaguetat, no captant-se mai en la llum, de forma clara el perfil d'aquelles, arrossegant una processó de núvols grisencs que roden fins la ratlla de plom de

l'horitzó, aixecant núvols de pols, tant en el pla com en els rostos, bufant a ratxes, omplint d'escuma la superfície de la mar, comportant-se com un fogony (Föhn), vent càlid, sec, que bufa a sotavent d'una serralada.

És un vent relativament rar en la Mar d'Amunt, que entra com un tret, durant, en general, un temps relativament curt i para en sec. No obstant les seves gropades, encara que rares, quan les fa, són tan fortes com les de tramuntana, inclús potser es fan més desagradables.

EL MESTRAL, ens ve del Nord-oest, del Canigó, nevat durant molts mesos, seguint el camí planer del migdia francès, ens entra pel coll d'El Pertús, provocant forts temporals en el Golf de Lleó.

La gropada d'aquest vent gairebé sempre comença amb llamps i trons llunyans, que se'ns van apropant cada vegada més, acostant-se i fent-se més forts i visibles. Arriba, però, un moment en el que el grop queda diluït i el cel d'una claredat completa, llavors el vent xiula, bramula i, si estem a l'hivern, és fred, fredíssim, entrant per tot arreu, inclús dins de les cases. Fa voleiar les fulles dels arbres així com els capells o gorres de la gent que circula pels carrers, que moltes vegades, s'han d'agafar a on poden, cancells de les portes, reixes de les finestres baixes, etc., per tal d'evitar haver de caminar de quatre grapes gairebé.

Es poden produir gropades de llarga duració, molt fortes, si bé ho són més, generalment, a l'hivern que a l'estiu.

Aquests són els nostres principals vents, sense oblidar l'agradable VENT FORA, que salta els dies de bonança, en aixecar-se el sol, així com l'oratge o VENT TERRA que també és un ventet fluix, intermitent, que s'origina al capvespre de l'estiu i es manté fins la matinada, ventet deliciós que fa agradable prendre la fresca en qualsevol terrassa a l'aire lliure.

Els dos ventets permeten una navegació a vela segura, lenta, per aprenents, sense cap mena d'entrebancs.

L. ADAN

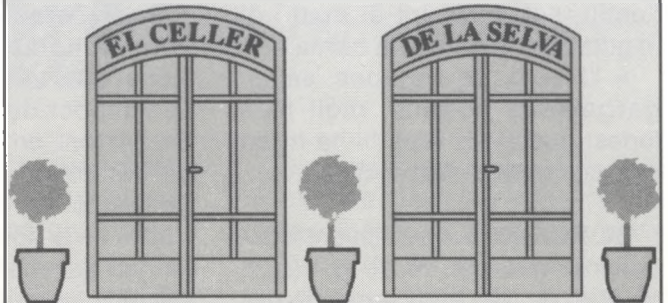
VIDRES LORENA

• VENDA I COL-LOCACIÓ
DE TOTA MENA DE
VIDRES I MIRALLS

➡➡ SERVEI RÀPID !!

c/ Mina, 9 - Tel. 12 01 99
(de 8 a 20 hores contestador)

BAR • SALA D'ART

Especialitats selectes
i "tapas del norte" en un singular
celler del segle XIV
amb una agradable terrassa,
sala de ball i sala d'art.

LA SELVA DE MAR - Tel. 12 61 40

NÀUTICA
CENTELLES

HIVERNATGE - REPARACIÓ - VENDA

C/ RIBERA, s/n - TEL. 39 03 88 - FAX 39 06 37 PORTBOU

ELECTRODOMÈSTICS
Gerard

SERVEI TÈCNIC - POSTVENDA
GRUP DEGISA

Castellà, 14 - Tel. 38 00 57

PORT DE LLANÇÀ

Pâtisserie QUER

EL PORT DE LA SELVA

c/ Illa 19
Tel. 38 70 23

1893-1993

*Cent anys al servei
del bon paladar*

ROQUES del
CAP de CREUS

BOMBONÉS de XOCOLATA

SANT PERE de RODES

Biografia breu dels vells cafès

No pretenc fer història, ni ressenyar dades històriques desconegudes. No vull estampar en aquestes pàgines, unes notes que si bé no ignorades pels grans, sí desconegudes per la joventut i és bo que no quedin a l'oblit, quan tanta transcendència han tingut en el nostre Port de la Selva.

Em refereixo als vells cafès, desapareguts avui quasi tots, i el que queda, desconegut per les seves reformes.

Antigament hi havia tres cafès, però els tres amb solatge: el "Casino La Flor de Maig", "El Cafè de los Bienvenidos" i el "Cafè de la Marina".

Aquests eren els cafès que el nostre gran poeta i dramaturg català Josep Ma. de Sagarra i Castellarnau, alternava i on tant va escriure la seva ploma per orgull del nostre poble.

Comencem detallant un a un aquests locals, ja que cada un pel seu ambient tenia llur mèrit.

Primerament parlarem del "Casino"; aquest era la societat d'esbargiment del poble, era un local senzill –potser el que més– amb una porta d'entrada de vidrieres i una finestra a cada costat; a l'interior dues columnes cilíndriques de fusta, primes, una porta que comunicava amb la sala de ball; aquesta era gran, amb tres pilastres d'obra robusta, per aguantar la teulada i el sòl amb parquet, d'unes dimensions força considerables. Sols diré que en diumenges normals ballaven fins setanta parelles, i els dies de festa gran que hi havia orquestra de fora, resultava petita.

En aquest cafè de "La Flor de Maig" fou on el cèlebre Sagarra, escrigué una de les primeres novel·les en aquest poble, que el seu títol és "All i Salobre", basada tota ella amb gent del poble, que ja no en queda ningú amb vida.

S'hi pujava pel "Moll d'en Balleu", sobre un porxo amb una escala a cada costat –que era el més típic– i s'entrava a una terrassa on hi havia tres portes; el cafè, la sala de ball i la "Fonda del Comerç", única en aquells temps i si no la millor, una de les millors de la costa. Avui tancada també.

En ella, any rere any, quan arribava el mes de juliol, començaven a instal·lar-s'hi tots aquells intel·lectuals que estimaven el poble.

Aquests locals com tota l'Illa quasi, eren propietat d'en Felip Sastre (Balleu), els seus hereus s'ho vengueren al "PÓSITO DE PESCADORES".

A la part del "Moll de la Timba" i a la planta baixa, hi havia el "Cafè de Los Bienvenidos" de Lluís Ferrer o del "Cuquet", com també era anomenat vulgarment per la gent del poble, amb aquest motiu.

Aquí el poeta va fer amistat amb una dotzena de pescadors, i el seu administrador "En Rafel de l'Avi", (veritables llops de mar d'aquells temps), que junts quan venien de pescar, feien aquell "suquet" de peix, o aquelles "graellades" o bé "terrenyades" de sardina que regades amb vi de la muntanya de Sant Baldiri, que quedaven extenuats de menjar i beure i no es podien moure.

Cafè de "Los Bienvenidos"

Amb ells i les històries que cantaven, s'inspirava i aquí escrigué els seus millors versos del nostre poble "Alodi a en Rafel", "Velada d'en Luard el mariner", "Del llagut veig el poble franc", i tants d'altres.

En aquest cafè després de jugar una partida de manilla, entre el baf del fum del tabac i del rom, els pescadors delectaven als forasters amb els seus cants d'havaneres.

Aquest també el comprà el "PÓSITO DE PESCADORES" i d'aquesta manera va quedar tot el que la gent anomenava "L'ILLA", propietat de la societat. Amb aquesta adquisició es tancà el "Casino" quedant pels socis el del "Cuquet" –més ampli– fins que amb una bomba a la guerra civil del 36, quedà destruït, i solament dels tres establiments restà el "Cafè de la Marina".

Ara aquest és tan modernitzat, que és com els altres del poble.

El tipisme que tenia –el més bonic dels tres– quan hi havia el mostrador al fons, el taulell de fusta, tot reduït, les seves taules de marbre, cadires de balca, l'escala de cargol amb el balcó, i sortida al carrer de darrera, ha desaparegut.

Sobre aquest cafè, va escriure el dramaturg Josep Ma. de Sagarra la cèlebre obra de teatre en tres actes, orgull nostre, basada en El Port de la Selva i els seus pescadors, amb el nom de l'establiment, o sigui "EL CAFÈ DE LA MARINA" que més tard –amb la República– la passaren al cinema i fou el primer film en català, i també la doblaren al castellà, projectant-la arreu de l'Estat espanyol.

Aquests tres cafès, junt amb els pescadors i la bellesa del poble, feu que en el cor del poeta, quedés per sempre l'eterna imatge d'El Port de la Selva.

JOSEP MALLOL i ORIOL
(Valentí)

Tot parlant d'en Foix

El passat dia 22 de maig es va commemorar el centenari del naixement del sr. J.V. Foix, poeta i escriptor molt vinculat al Port de la Selva.

Hi van haver diversos actes commemoratius, entre els quals, l'actuació dels nens i nenes del Col·legi Públic "Les Clisques" del Port de la Selva va ser un dels que el poble va viure més.

Es va representar a l'envelat que hi havia a la vila tot aprofitant que eren dies de la Festa Major.

A l'entrada de l'envelat hi havia un cavallet amb una auca representativa de la vida de J.V. Foix, realitzada pels nens del taller de plàstica que donava la benvinguda a totes les persones que assistien a l'acte.

L'escenari era molt sobri, només hi havia un llagut de vela que feia servir el senyor Foix per les seves passejades, tot d'estris utilitzats pels pescadors, i en un extrem de l'escenari una taula de bar amb quatre personatges asseguts al

seu voltant tot fent referència a les tertúlies que es duien a terme al Cafè de la Marina.

Malgrat que J.V. Foix fes uns escrits i poemes força complicats pel llenguatge infantil, es va fer una recopilació de divers material que podria estar a l'abast d'ells. També es va fer un recull de diverses fotografies, que després van passar a diapositives, en les que el Sr. Foix o els indrets que ell freqüentava eren protagonistes.

A partir d'aquí es va fer el muntatge tenint en compte que hi havien de participar nens de tres fins a deu anys. Què podien fer els més menuts? Ens preguntàvem. Fer-los aprendre un poema o un text era molt complicat així que vam optar per buscar poemes musicats prou alegres per muntar-hi una dansa i així ho vam fer.

Els més grandets anaven intercalant trossos relatius a la vida de J.V. Foix a Port de la Selva i poemes que tinguessin relació amb el poble. Mentre s'anava especificant

es passaven les diapositives que més es deien amb el text, i amantint-ho amb música de fons i danses, l'obra es va anar tirant endavant.

N'estem molt contents dels resultats que es van obtenir, l'obra va tenir molt d'èxit i la nostra mainada va estar a l'alçada que esperàvem i molt més, a ells doncs, l'agraïment més sincer.

També agraiem la col·laboració que vam tenir de l'Ajuntament que ens va facilitar tot el que ens va fer falta tant humanament com econòmicament.

No ens podem oblidar d'una persona que si no hagués estat per ella, molta part de les anècdotes que es van explicar, no les hauríem conegudes mai, és en Quimet Cervera, persona que va viure molt de prop amb el Sr. Foix, els moments d'esplai i lleure al Port de la Selva, el seu barquer, ell va ser qui li va ensenyar tot el que hi ha de més bell a la nostra benvolguda costa.

Restaurant
La Vela

ESPECIALITATS EN PEIX I MARISC
-SERVIM ANÈMONES-

Pintor Martínez Lozano, 3 Tel. 38 04 75 PORT DE LLANÇÀ

Cuines **LLANÇÀ**

TOT EN DECORACIÓ PER A LA CUINA

EXPOSICIÓ i VENDA:
c/ Palandriu, 3 • Tels. 38 90 52* - 12 04 34
LLANÇÀ

LA GRANOTA

PLANTES i FLORS

TOT TIPUS DE RAMS
ADORNAMENTS D'ESGLÉSIES
CORONES
PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS
FLORS SEQUES i ARTIFICIALS

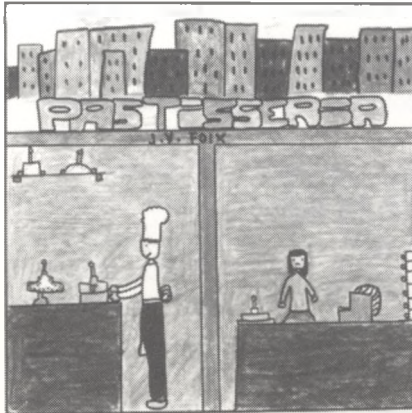
LOTERIA PRIMITIVA

c/ Plaça Major, 22 - Tel. 12 50 50

PORTBOU

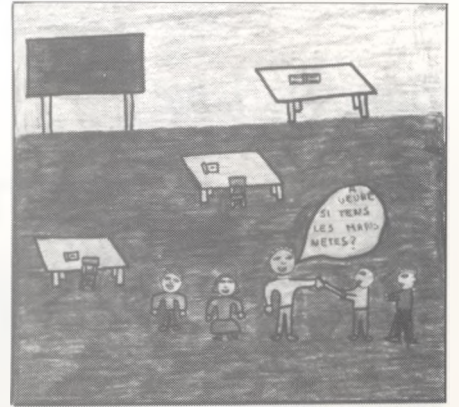
AUCA DE J.V. FOIX

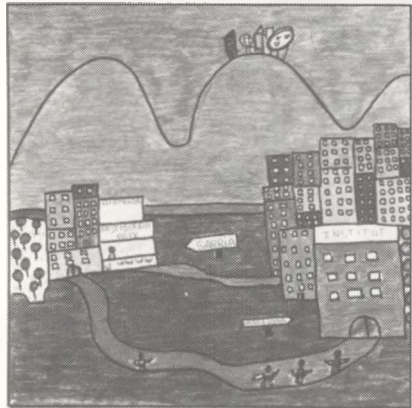
LA SRA PAULINA I EL SR. JOSEP A SARRIÀ UN BAILET VA ARRIBAR. PER NON LI VAN POSAR JOSEP VICENS FOIX...

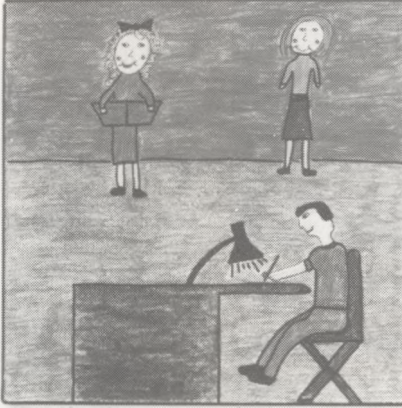
UN 28 DE GENER DE 1893 A SARRIÀ UN BAILET VA ARRIBAR. PER NON LI VAN POSAR JOSEP VICENS FOIX...

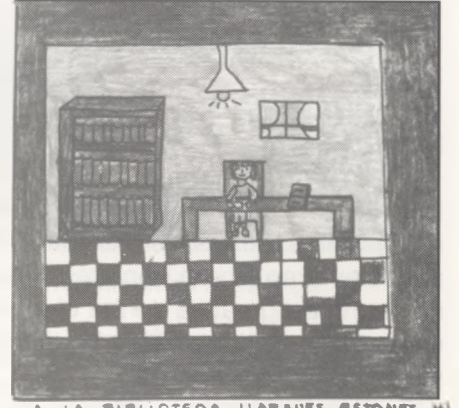
QUAN TENIA 4 ANYS L'ESCOLA VA COMENÇAR I AMB UN PROFESSOR DE PALMETA ES VA TROBAR...

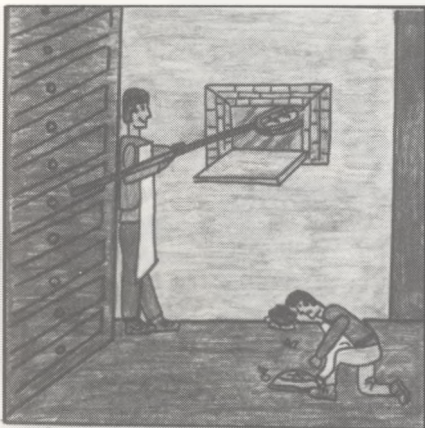
DE GRAN A L'INSTITUT S'EN VA ANAR I PER ARRIBAR-HI TOT BARCELONA TENIA QUE CREVA

A L'INSTITUT A ESCRIURE POEMES ES VA DEDICAR I A LES NOIES ELS HI REGALÀ...

A LA BIBLIOTECA LLARGUES ESTONES HI VA PASSAR. I ALS 14 ANYS EL PRIMER SONET VA REDACTAR...

PER AJUDAR ALS SEUS PARES DE PASTISER ES POSA A FER, FINS QUE UN DIA ELS PASTISER PER TERRA LI CAIGUEREN...

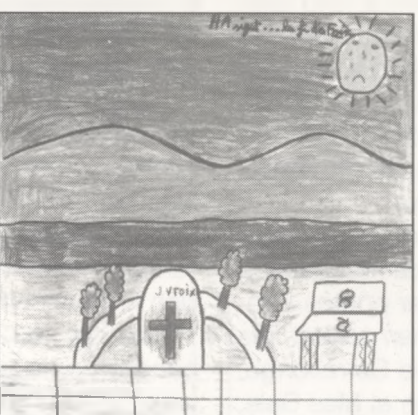
EL NESTRE QUE ESTUDIES DRET LI VA ACONSELLAR, PERÒ ELS ESTUDIS NO VA ACABAR I EN EL MÓN DE LES LLETRES ES VA DEDICAR...

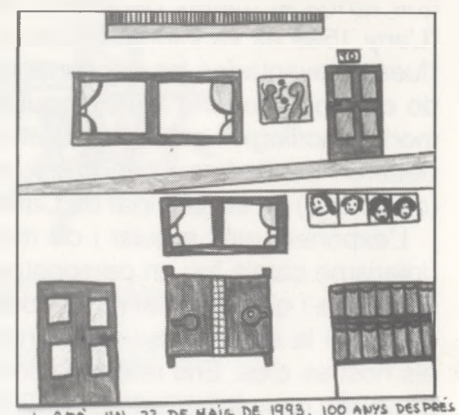
AMB ELS SEUS PANTALONS BLANCS A PORT DE LA SELVA VIUGDERA I ELS PESCADORS DEL POBLE CULS BLANCS ELS HI DIGUEREN...

TOT AGAFANT EL TIMO AMB LA SEVA BARCA I EN QUINET DE PATRO, TOTA LA COSTA RECORREGUEREN...

EL DIA 29 DE GENER DE L'ANY 1997 MORI EN J. V. FOIX, DEIXANT-NOS EL SEU LEGS ELS LIBRES, I TOTA UNA VIDA DEDICADA A LA LITERATURA...

I AMB UN 22 DE MAIG DE 1993, 100 ANYS DESPRES DEL SEU NAIXAMENT TOTA LA GENT DEL PORT L'HOME NATGEN... I A CASA SEVA UNA PLACA HI POSEN.

Bandolerisme:

Joan de Serrallonga embarca a Llançà

El bandolerisme català del segle XVI té un doble vessant: el bandolerisme dels humils, conseqüència de la pobresa, i el nobiliari i de cavallers arruïnats de la muntanya. Així doncs, el bandolerisme té quelcom de reivindicació política i social i alhora és aristocràtic i popular.

Es tracta d'un fenomen general a la Mediterrània, sobretot a partir de 1550, i es localitza a les muntanyes, zones dèbils dels Estats, més encara quan aquestes eren alhora fronteres. L'any 1539, Carles V dictà una pragmàtica contra el bandolerisme català, en la qual, ja se'n constata la difusió com a fenomen social de veritable relleu.

Durant el regnat de Felip II, el bandolerisme es generalitzà a Catalunya. Les dues influències bàsiques, en la segona meitat del segle XVI, són: l'acció incitant dels tresors d'Amèrica, en trànsit per Catalunya, i la seguretat del país en projectar-se sobre el Pirineu la pressió calvinista. Quan fineix el regnat, els Consellers de Barcelona manifesten que el bandolerisme "és la major làstima y dolor que mai sia estada en aquest Principat".

Per diversos testimonis podem arribar a aquesta conclusió: que el bandolerisme fou un fenomen molt important durant els segles XVI-XVII als Països Catalans. La seva màxima virulència durarà, aproximadament, del 1540 a la revolta del 1640.

En el llibre *Bandos y Bandoleros en Gerona*, de Julián de Chía, se'ns dona una notícia que ens fa veure la repercussió i extensió d'aquest fenomen, que arriba al mateix Sant Pare de Roma. Diu així: "L'any 1599 es va intercedir davant el Papa perquè "fuesen levantadas las censuras que había fulminado el Papa Gregorio XIII", mogut dels grans danys, morts, sacrilegis i enormes delictes i crims que perpetraren els lladres i bandolers, dins de dit Bisbat (de Girona) en el Principat de Catalunya".

L'exponent més regular i de més nom en el bandolerisme català fou un personatge que ha passat a la història i que ha estat rememorat per poetes i trobadors, i la seva fama i el seu nom han arribat fins als nostres dies. Ens referim a Joan de Serrallonga, bandoler, nascut a Viladrau el 1594, en el Mas Sala, i que fou batejat a la parròquia de Sant Martí, el 23

d'abril de 1594, amb els noms de Joan Sala i Ferrer, que canviarà amb el de Serrallonga pel seu casament amb la pubilla del mas Serrallonga de Querós, de Sant Hilari Sacalm.

Ben aviat deixà el mas, per convertir-se en cap d'una banda de bandolers, i viurà al marge de la llei, i tot seguit serà el cap indiscutible del bandolerisme català.

La simpatia que li ocasionà la seva resistència a les forces centralistes, li guanyà l'afecte de tots els contraris al govern, entre els quals es trobaven familiars del Sant Ofici; les abadies de Banyoles, Amer i Sant Pere de Rodes, i molts rectors de pobles. També, molts masos, per simpatia o per por, l'acollien i l'afavorien.

Des del 1632, desfeta una bona part de la seva banda, corria pel país amb la seva darrera amiga, una pobra vídua de Castelló d'Empúries, Joana Massisa, vivint de petits robatoris i allotjant-se en

RECULLS D'HISTÒRIA

masies d'antics amics i en pletes i jaces dels Pirineus.

Fou pres el 31 d'octubre de 1633, prop del mas Agustí de Santa Coloma de Farners; el portaren a Barcelona i, després d'un llarg procés i tortures, fou ajusticiat amb la crueltat pròpia de l'època, el dia 8 de gener de 1634.

Aquest famós bandoler, que tantes malifetes havia comès, tingué una protecció especial del monestir de Sant Pere de Rodes, en el qual s'allotjà diverses vegades i li facilitaren la fugida a França dues vegades: una per Llançà i l'altra per Cadaqués.

De la fugida a França per Llançà, en tenim notícia pel llibre *Bandos y bandoleros en Gerona* –ja esmentat abans– i pel llibre de Sant Pere de Rodes de Guitart i Fontseré, on se'ns diu: "que Serrallonga tenia un bon amic a Llançà, que es deia Pérez de Madre". Ell, segurament, féu aparellar un vaixell per arribar a Cotlliure o Portvendres. Portava una recomanació, obtinguda pel rector de Catanyet, d'un senyor de Girona, per lliurar a Monsieur Viver, on seria ben rebut i tindria una bona estada. Els monjos l'acompanyaren fins a embarcar al Port de Llançà o bé fins a territori francès.

Tot i que el monestir estava en moments de decadència, és fàcil comprendre la influència que tenia en els ports i costes del Cap de Creus. Els pescadors pagaven degudament el delme i es con-

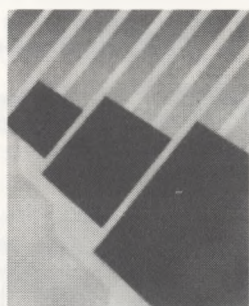

El Mas Sala a Viladrau, on va nèixer en Serrallonga

sideraven feudataris del cenobi, i per això, fàcilment trobaren col·laboració per traslladar el bandoler més famós i perseguit de tot el país.

JOSEP M. CLAVAGUERA

extret de: Llançà, notes històriques

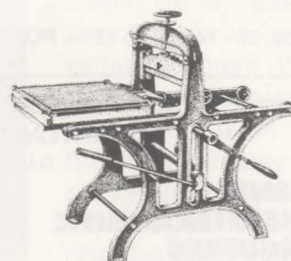
SALVAT

PROMOCIONS I
CONSTRUCCIONS

Sirena, 16 - Tel. 38 05 65
PORT DE LLANÇÀ

TRAMA

IMPREMTA

Sta. Llogaia, 24

Tel. 50 05 41

17600 FIGUERES

Perfumeria

lupe
PORTBOU

Rambla Catalunya, 13

PORTBOU

**LA
TENDA**

*Roba molt especial
i complements*

c/ de Dalt, 13 - Tel. 12 61 38
SELVA DE MAR

COMPRA - VENTA TERRENOS ALQUILER ACHAT - VENTE TERRAINS
VILLAS - APARTAMENTS LOCATIONS VILLAS - APPARTEMENTS

INMOBILIARIA FALCÓ

AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

Pl. Mayor, 1
Tel. 38 00 91
LLANÇÀ

Francesc de Paula, 24
Tel. 67 18 66
FIGUERES

ALIMENTACIÓ-LICORS CAN COLL

"LE PERROQUET"

c/ Colera, 1 - Tel. 39 02 33

PORTBOU

RESTAURANT

*Hostal
de Francia*

Especialitat en:

GRAELLADES - PAELLES - MARISCADES

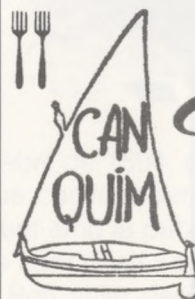
c/ del Mar, 1 - Tel. 39 01 69 - 39 04 15 - PORTBOU

**Frankfurt-Bar
Mary Mar**

GRAN ASSORTIMENT DE TAPES I ENTREPANS
PLATS COMBINATS

c/ Pujada, 27 - Tel. 39 05 62 - PORTBOU

Restaurant

Can Quim

Verge del Carme, 5

Tel. 38 05 37

PORT DE LLANÇÀ

**CENTRE
FISIOTERAPÈUTIC
FIGUERES**

ANTONI RUIZ GARCÍA
D.U.I. (A.T.S practican
Fisioteràpia)

FISOTERÀPIA - KINESIOLOGIA - HOLÍSTICA
MANIPULACIONS - REFLOTÈRÀPIA PODAL
REMEIS FLORAL DE BACH

Plaça Víctor Català, 20 FIGUERES Tel. 51 08 78

CLÍNICA DENTAL

Dr. Antoni Darnés i Cirera

METGE - ESTOMATÒLEG

Carrer Trafalgar, 3, 1r - Tel. 38 01 70
PORT DE LLANÇÀ

LA CURTA MEMÒRIA

“Vesprades d'estiu”

Escenes dels meus estius infantils em tornen a la memòria com quadres d'un pessebre vivent. Són moments entranyables i familiars de ritme lent que no tenen res a veure amb les imatges ràpides i sobresaltades que gravem en vídeo de la nostra vida actual.

La manera d'acabar les jornades caloroses no era capficant; les alternatives per superar-les eren limitades, però d'una riquesa humana i ecològica ara irrepetibles.

Llançà, com qualsevol poble, presentava una oferta de possibilitats ben reduïda. Els vilatans i els portencs, terrassans o pescadors, malgrat els seus oficis diferenciats, tenien unes vesprades ben semblats. La majoria eren gent humil. Les seves cases també ho eren. Els carrers de terra, ben polsosos els dies de vent. Vorereres?, només algun carrer més principal en tenia. No hi havia aigua corrent. L'enllumenat públic?, bombetes de 40 wats cada quatre cantonades i al primer llampec de les tormentes d'estiu es quedaven tota la nit sense corrent. Quan bufava un xic de vent també s'apagaven els llums de molts carrers per l'encreuament dels fils febles i pelats. Calia que l'encarregat de la històrica “Hidro”, en “Vicenç del llum”, amb filosofia antiga i la majestuositat de la sàvia gent de la

terra, els separés amb una canya per tornar la llum a tot un barri.

Quan es feia nit era el sector del Port el més fosc i d'enllumenat més deficient. En sortia guanyant l'espectacle que oferien les barques que pescaven el calamar a l'amor de les seves llumenetes titil·lants. També era resplendent la processó que formaven les barques en sortir a pescar amb les seves lluminàries de colors. Només el soroll dels motors, sec i acompassat com un batiment de cor, trencava el silenci absolut. Els pescadors de fitora que des de terra pescaven a la “clotallada”, no sabien que la llum dels fanalets il·luminant el fons i provocant ombres variades en les roques, oferien una màgica visió a l'espectador ocasional. L'escena estava servida: aigua, llum i el so prudent de l'onada que quasi no trencava per no despertar als peixos.

A cada carrer, quasi orfe de vehicles, la gent treia les seves cadires de balca per prendre la fresca. Un xic abans de fer-se fosc havien regat per evitar la pols. Ara es tractava de fruit del descans ben merescut; dintre les cases feia massa calor. Agrupats en clans familiars se'ls hi afegien els veïns més pròxims. En un ambient afectuós i relaxat les converses i xafarderies brollaven soles. Era la versió d'estiu dels “contes a la vora del

roc”; quelcom semblant al telenotícies-vespre d'avui.

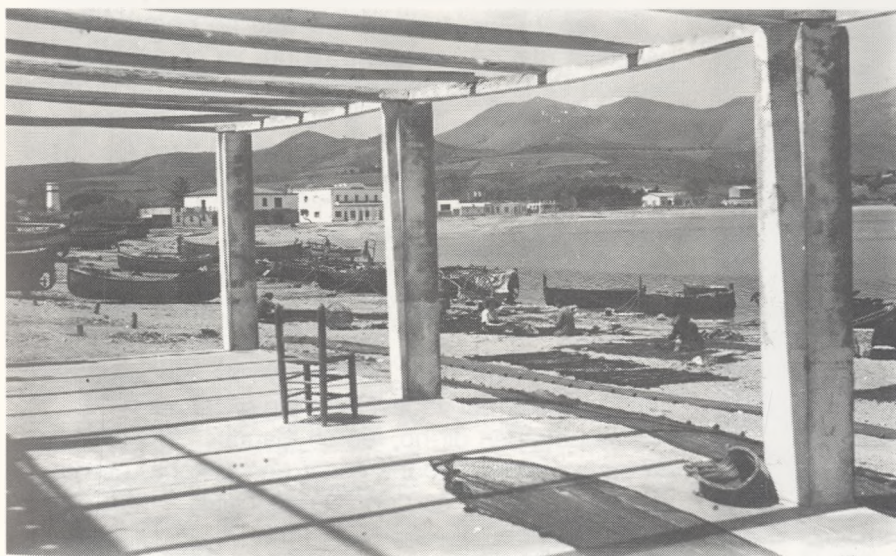
Els estiuejants, ara en diríem turistes, s'integraven a les tertúlies; eren prou coneguts perquè eren sempre els mateixos. Els primers estrangers també s'hi barrejaven. Vet aquí que les sorolloses vetllades sonaren aviat en diferents llengües.

La gresca durava estona i estona fins que el primer badall del més cansat recordava que a l'endemà el gall, despertador clàssic, cantaria a la mateixa hora i calia anar a dormir.

Les nits més feixugues s'anava a les fonts a beure aigua fresca amb anissos. Amb càntrirs i dolls es dirigien en tropell a les fonts pròximes al nucli buscant el remei que assossegues la set més anguniosa. No es parava d'enraonar i riure per treure's la basarda indefugible que els hi produïen les històries de fantasmes i apareguts que es deia rondaven aquests indrets apartats: la Font del Grill, la Font de la Creu...

Les llargues tardes de tempesta eren altra cosa. Cap música ni motor ofegava l'espetic del tro. Les tormentes es vivien amb molta més atenció i un xic de por. Com que es quedaven sense llum es reunien en alguna casa bon nombre d'amics i familiars amb qualsevol excusa: esgranar mongetes o esmicolar blat de moro. A cada tro s'invocava a Santa Bàrbara. Els infants s'amagaven a sota els llits. L'amo de la casa controlava els degoters de la teulada emplaçant estratègicament galledes i gibrells. La llum de les espelmes donava el contrapunt a un clímax d'intranquil·lilitat pels danys que podia ocasionar una pluja excessiva i feia més esgarrifofes les obligades històries de terror que s'explicaven.

També hi havia nits de festa, quasi limitades a les de revetlla o festes majors, però aquestes caldrà recordar-les en propera ocasió si no ens falla la curta memòria.

Vista del Port de Llançà des de la terrassa de Can Narra, any 60

JOAN M. PAU

EN AQUELL TEMPS...

Per JAUME QUINTANA

En "Pèl de Puça" o l'ombra d'un vanitós

En les converses que he mantingut amb el vell amic Maurici Roig, un dels pocs que resten del Centre Federal d'Esquerra, m'he assabentat d'algunes anècdotes interessants.

Un d'aquests fets es refereix a un jove conegut pel "motiu" de "Pèl de Puça".

Diu, en Maurici, que és una llegenda que fou aplicada a tal individu, (les llegendes també formen part de la cultura d'un poble), i un dia va contar-me-la de la següent manera:

— "A la Selva de Mar hi havia en aquell temps, (això vol dir molts anys enrera), un jove que li deien en "Pèl de Puça". Alt i prim, tenia els cabells esclarissats, mal clenxinats, i la barba d'un pèl moixí que no hi havia manera de decidir-se a fer la crescuda. Era vanitós i presumia d'ésser valent com qui més.

Un dia, pero, (més ben dit, una nit), tingué la mala sort que la seva mateixa ombra el ridiculitzés davant dels seus companys, quan menys s'ho esperava.

El fet va passar així:

El cel era clapejat de núvols en una nit que la lluna feia el ple i la tramuntana bufava amb poca malícia. Després de sopar, en "Pèl de Puça" sortí de casa seva per anar al "Casino" i passar la vetllada amb els com-

panys, com era costum de fer-ho tots, els dissabtes a la nit.

Així que hagué tombat el primer cantó, va sentir una fressa estranya, i es deturà en sec. Mirà de reüll i li semblà que algú el seguia. Apretà un xic el pas, i quan fou a la Plaça, girà una mica el coll. Aquesta vegada, sense parar-se, comprovà que continuaven seguint-lo de ben a prop. Els migrats cabells de la seva testa es posaren de punta, i la barba esquifida se li amarà d'una freda suor. Accelerà el pas, i quan fou al mig del "Camp de l'Obra", revestint-se de valor, i en el precís moment que un núvol tapava la lluna, va girar-se en rodó, i un sospir d'alleujament refrescà les fibres del seu cervell ofuscat. Darrera seu no hi havia ningú.

Repregué tranquil·lament el camí, tot mirant la lluna, resplendent altra vegada en un clap de cel sense obstacles. De sobte, però, els marremeus d'uns gats esverats, (no endebades era una nit del mes de gener), li pertorbaren la calma retrobada. Mirant altre cop de reüll veié que algú seguia al seu darrera. Apretà a córrer, i com més corria, també corria el seu seguidor. Es parava, i el del darrera feia el mateix. Tornava endavant i, mig girant-se, comprovava que el seguien. Devia ser un fantasma, pensava tot tremolant de por. No podia ésser altra cosa.

Per fi, en un suprem esforç, va travessar el carrer de l'"Hospital", i essent a la porta del "Casino", caigué desplomat als braços de dos amics que acabaven de baixar les escales.

Un bon glop de ratafia va retornar-lo al món dels vius.

Voltat dels seus encuriosits companys, hagué de relatar la seva fantasiosa correguda des de casa fins allí. Estava completament convençut que l'havia perseguit un fantasma amb el propòsit de fer-li la punyeta.

En Jepet Coix, que encara que no pogués córrer, per astut mai no l'atrapava ningú, va comprendre de seguida tot el que havia passat i, obrint la porta de bat a bat, els digué: —"Sortiu al carrer i mireu la lluna que veureu com escampa arreu l'ombra de totes les coses. Això és el que et perseguia, valent pretensions, la teva ombra!".

El tro de rialles que esclatà de la gorja dels seus divertits companys, va deixar aclaparat i avergonyit, per molt de temps, aquell pretensions que li deien "Pèl de Puça".

— Quin tip de riure deuriem fer-se els seus companys, de ser real aquest fet! Vaig exclamar.

— Ja pots ben dir-ho, féu en Maurici, i fins crec que, en certa manera, podria ésser una història, perquè el tal "Pèl de Puça" és cert que ha existit. I que era un vanitós, també.

L'avi Maurici

RECORDANT TEMPS VELLS I BELLS

Els darrers anys de la dècada dels 20, hi hagueren uns homes que ja treballaven per la consolidació del que quedava de les ruïnes del gloriós monestir de Sant Pere de Rodes. Referent al camió vell que hi havia i sortint de l'Erola –cruïlla de les carreteres que anaven d'El Port de la Selva a Llançà i d'aquesta a La Selva de Mar– a l'angle que formava la paret de tanca de l'entrada del camí, al costat que mira a la carretera deia: Altitud i distància / A Sant Pere de Rodes 654 mts., 6.300 Kms –A Sant Salvador de Verdera 670 mts., 7.200 Kms. I al costat del camió deia: “Vianant, amunt, no dubtis”. A més posaren una pintura sobre fusta de la vista general del Monestir de Francesc Guillamet a una alçada d'uns tres metres. Feren un bancal a mitja pujada de la muntanya del Dijous, de cara la mar sota una bella alzina, que encara hi ha, per reposar a l'ombra; senyalitzaren el camí perquè no hi hagués pèrdua; plantaren els plàtans a la font (La Raig), l'adecentaren, feren pedrisses i privaren que els ramats dels masos dels voltants hi anessin a abeurar. Consolidaren molta cosa del cenobi a fi que no acabés d'enderrocar-se.

Tot això i molt més feren aquells homes amb prestació personal, el poble s'abocà a la crida que feren els organitzadors. Constituïren els “Amics de Sant Pere de Rodes” i donaren uns carnets, que feren imprimir, de cartolina –color taronja uns i verds poma els altres– que a la portada deia “Amics de Sant Pere de Rodes” i a l'interior a més del nom del titular, assenyalaria com habitant d'El Port de la Selva, en primer i l'altre com a col·laborador amb el seu treball. Això servia per gaudir de l'entrada al susdit monestir. A moltes cases que hi havien els dos, agafaven el de col·laborador, ja que l'altre el tenien tots els veïns.

Més tard se'n féu càrrec la Generalitat de Catalunya, per la seva Conselleria de Cultura; el tancà amb portes enreixades de ferro i hi posà un guarda, que vivia allí, i es començà a reconstruir. Això durà fins que vingué la guerra civil del 36.

El fullet, molt ben presentat, amb la vista general del monestir a la portada i a dintre, l'interior de l'església del susdit edifici històric i l'escrit que a continuació segueix:

“Bon amic:

Com que passa el temps, són més les veus que es planyen de l'abandonament de les runes de Sant Pere de Rodes, que feren en grandesa i en disort les germanes de Poblet, l'altre gran monument de Catalunya. Sant Pere de Rodes és víctima d'una depredació més lamentable. Res no el guarda dels vents ni de les pluges. La seva nau és cleda de ramats. Si una intervenció provident triga gaire a venir, una ensulsiada total, qualsevol dia en farà un enorme munt de pedra, parió de les runes del castell de Sant Salvador al cim de la carena.

És aquest perill potser el que fa créixer l'interès que mou Sant Pere de Rodes en tots els que estimem l'art i el paisatge de la nostra terra. Cada any és més nombrós i seguit el romiatge que es fa a les tristes runes des d'El Port de la Selva, des de La Selva de Mar, des de Llançà, des de Vilajuïga. De la primavera a les darreries de l'estiu no pasa dia sense que un estel o altre d'excursionistes no arribi al monestir. És així com va creixent, de mica en mica, el clam per la desolació de les pedres venerables.

A El Port de la Selva, una colla d'amics que veiem cada dia la capa grisenc de Sant Pere de Rodes en el redós de la muntanya, ens hem dit, que si una obra de consolidació no està al nostre abast, podem ajudar-hi molt si fem que aquestes runes siguin acces-

sibles de tothom. Els camins que hi menen han sofert també el mateix abandonament que el monestir. Les pluges de l'hivern arrabassen la terra, una brosa espesseïda les amaga ací i allà, els recs s'hi amunteguen i de tan perdedors que son, només pot descobrir-les el qui ha pujat unes quantes vegades. I hem pensat que l'accés a les runes seria de bon tros més facil amb un petit esforç de la nostra banda. N'hi hauria prou en refer un dels camins de la muntanya: el que surt de la platja mateix d'El Port de la Selva, per l'Erola, i per la muntanya del Dijous s'enfila fins el convent. Refer el camí, netejar-la de recs, d'argelagues, fer-la voltar en els tombs en què el pendent és massa fort, posar fites que l'orientin i pedrisses per reposar on el lloc fa de més bon mirar l'amplària del paisatge.

Aquesta es l'obra que hem iniciat una colla d'amics. Per realitzar-la ens adrecem als qui són fills d'aquest poble, els qui recorden l'estada que hi han fet, a tots els que hi han mostrat el seu amor pel noble monument romànic i es planyen del perill imminent d'una pèrdua total.

Entre aquests amics de Sant Pere de Rodes no podia mancar el vostre nom. L'aportació en què ens vulgueu ajudar us serà agraïda de tot cor. Contribuireu així a fer més intens el moviment excursionista a aquestes runes i que del clam creixent en vingui l'obra de consolidació que tots esperem.

El Port de la Selva, setembre de 1929 –La Comissió: Alexandre Plana, Salvador Morell, Jaume Alfares, Antoni Cairó Bonaterra, Josep Puignau Bisbe, Frederic Macau, Andreu Oriol, Francesc Guillamet”.

V.M.

Nous pirates a la Mediterrània

Un nou tipus de pirata ha sorgit de la Mediterrània. Pirata és, segons el Diccionari, un lladre de Mar, que la recorre per tal de fer preses i això és el que succeeix a la nostra Mediterrània.

Gent forastera, sense cap mena d'escrúpol, incomplint tot costum, norma o llei, estan saquejant el nostre Mare Nostrum.

No porten, naturalment, la bandera de les túbies i la calavera, la porten italiana, de Panamà, Sierra Leona, etc., i en lloc de canons, van armats de xarxes de deriva, una espècie de tonaires de 16 a 20 metres d'alçada, per una llargària de deu a vint-i-dos quilòmetres, o bé amb palangres de fins un centenar de quilòmetres de llargària, que calen indiscriminadament, apropant-se cada vegada més al litoral ibèric, tant en les proximitats de la costa murciana com en les de les Balears.

La principal espècie que perseguen és la tonyina i el peix espasa, però també agafen tot el que passa, inclús cetacis (dofins, etc.) i tortugues, espècies protegides.

En el passat mes de maig foren trobats en aigües de Menorca, tres catxalots, emmallats en trossos de xarxa de deriva, dos d'ells juvenils i el tercer pràcticament recent nascut. La xarxa sembla que era italiana.

El diumenge 23 de maig passat hi havia en el port murcià de Sant Pere del Pinatar el pesquer italià "LUPO DI MARE II" en el que Greenpeace detectà més de deu quilòmetres de xarxa especial per aquest tipus de pesca.

Varis pesquers espanyols avistaren pesquers italians tant en aigües de la Comunitat Murciana com en les proximitats de les Columbretes (Castelló de la Plana).

El propi Ministeri de la Marina Mercant italià ha reconegut que més de set-centes embarcacions italianes segueixen pescant amb xarxes de deriva, en la Mediterrània, tot i que fa més de sis mesos que entrà en vigor la moratori de l'ONU sobre aquest tipus de pesca.

A les vuit del matí del dia 1 de maig passat, mem-

bres de Greenpeace, van abordar el tonaire "ZARQA AL YAMAMA", amb bandera panamenya, que estava atracta al Dic Oest del Port de Palma de Mallorca, que es preparava per fer-se a la mar i s'hi encadenaren, desplegant una pancarta en la que es llegia:

"Pesquers pirates fora dels ports espanyols".

Després de tres hores de bloqueig els representants de la companyia pesquera accediren a iniciar conversa amb els representants dels ecologistes. Durant la conversa s'obtingueren dades clau sobre el vaixell i les companyies involucrades. Això servirà per incrementar les feines de seguiment de l'activitat irregular de la flota de palangrers industrials.

El "ZARQA AL YAMAMA" pertany a la companyia líbia "Lispa Fish", però està llogat a la companyia coreana "Dong Won", una de les principals empreses mundials dedicades a la pesquera de la tonyina. Aquest pesquer, encara que abanderat a Panamà, el seu port base és el de Las Palmas de Gran Canaria. Els tripulants, en la seva majoria, són asiàtics.

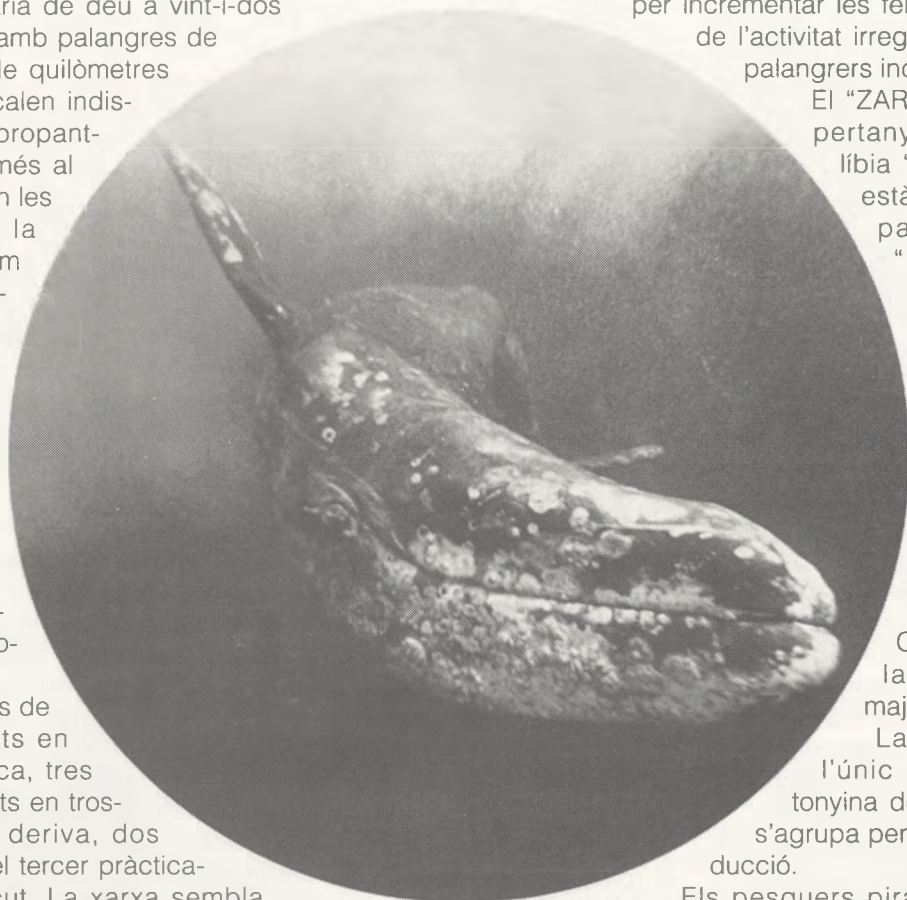
La Mediterrània és l'únic lloc en el que la tonyina de l'Atlàntic oriental s'agrupa per tal de fer la reproducció.

Els pesquers pirates, que operen sense cap mena de control i sense informació sobre les seves operacions, poden posar en perill el futur d'aquesta espècie.

Les flotes pirates operen sota senyeres de conveniència, de països com Panamà, Hondures, Sierra Leona, etc. Són propietat de companyies coreano-panamenyes o hispano-mexicanes. Les seves tripulacions formades per unes 20 persones cadascuna, són gairebé sempre asiàtiques. Una de les principals zones de pesca és el mar Balear, on en aquesta època de l'any hi ha la màxima concentració de tonyines.

Utilitzen palangres de fins 100 quilòmetres de llargària i les seves captures són enviades al Japó.

En ocasions s'ha pogut filmar com aquests vaixells canvien durant la nit el seu nom o esborren el logotipus de la Companyia de les seves xemeneies, cosa que prova les irregulars condicions en què treballen.

La pressió pesquera en aigües internacionals de la Mediterrània augmenta a pesar de les reclamacions de la Comissió de Pesca de la Tonyina Atlàntica (ICCAT) i del Consell General de la Pesca de la FAC.

A més de les flotes pirates, pesquers japonesos també agafen tonyina i alguns països mediterranis estan ampliant les seves flotes pesqueres, a la vegada que formant companyies mixtes amb tercers països com Corea.

La presència de grans pesquers industrials, la capacitat de pesca dels quals és molt superior a la dels pesquers artesanals riberenys, posa en perill la supervivència dels pescadors artesanals de la Mediterrània.

I el més lamentable és que munió de pesquers italians formen part d'aquesta flota pirata, ja que, tot i el Reglament de la C.E. 345/92 que modifica el 3094/86 i la pròpia legislació italiana, que prohibeixen l'ús de xarxes d'una llargària superior a 2'5 quilòmetres són incomplides i la seva flota pelàgica (unes 700 embarcacions) utilitzen xarxes de més de 22 quilòmetres. S'han detectat embarcacions pirates italianes pescant en aigües de Tunísia, Grècia i Espanya.

Sembla que tothom es desentén del problema.

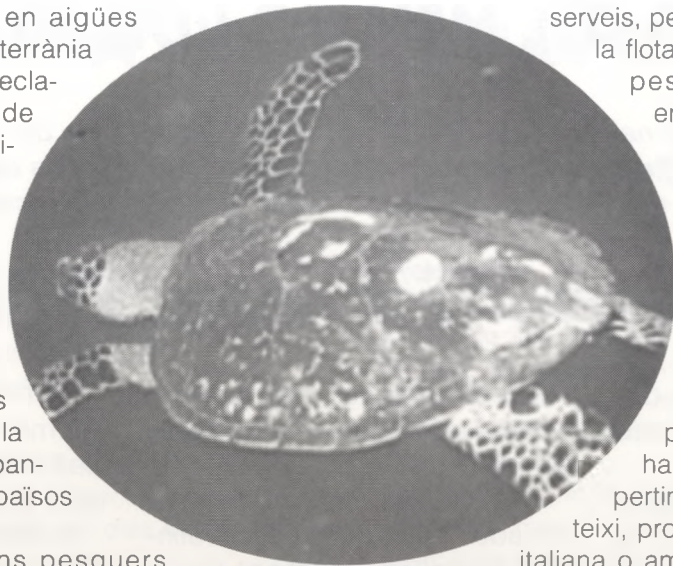
Les Comunitats Autònòmiques Mediterrànies de l'Estat Espanyol, accepten que vaixells pirates atraquin en els seus ports, proveint-se de carburant, queviures i esquers per tal de poder seguir piratejant les aigües mediterrànies.

L'Estat no sap o fa veure que no sap que flotes pirates pesquen fraudulentment dins de la seva jurisdicció marítima i tolera que la flota pirata faci servir ports espanyols com a ports base per les seves campanyes.

I la Comunitat Econòmica Europea i altres organismes internacionals van fent reglaments que ningú compleix, sense perdre mesures per aturar la campanya d'extermini de moltes espècies marines, demostrant que, per ara, és completament inoperant, que els seus Reglaments no serveixen per res.

Què es pot fer?

És impropri que ports mediterranis donin allotjament i

serveis, per unes miserables pessetes, a la flota pirata que malmet la riquesa pesquera de la Mediterrània emprant mitjans prohibits, cas del "LUPO DI MARE II", el "ZARQA EL YAMAMA" i tants altres.

Si les Direccions Generals de Pesca, tant de les Comunitats Autònomes, com la Direcció General de Pesca de l'Estat, serveixen per quelcom més que per fer feines burocràtiques, haurien de prendre les mesures pertinents perquè això no es repeteixi, prohibint que la flota pirata, sigui italiana o amb bandera de conveniència, pugui atracar als nostres ports mentre segueixin emprant mitjans de pesca prohibits i cas de fer-ho i comprovar que a bord tenen els mateixos, tractar-los igual que es fa amb els de la flota autòctona, sancionant-los i retenint l'embarcació fins que no hagin fet efectiva la sanció i, en cas de reincidència adoptar les mesures pertinents.

S'hauria de celebrar una Convenció de Pesca de la Mediterrània, reconeguent el deure de tots els Països Mediterranis d'assegurar la conservació, en alta mar, de totes les espècies que sofreixen una sobrepesca comprometent-se a aplicar un règim de pesca en Alta Mar, els objectius del qual siguin la conservació i la gestió dels recursos pesquers.

Per la seva banda la Comunitat Econòmica Europea i els Països que actualment la formen haurien de declarar, com a mínim una Zona Econòmica Exclusiva de 200 milles a partir de les costes dels Països de la mateixa, en la que solament poguessin pescar-hi els professionals dels Països de la Comunitat i els de la resta de països riberenys mediterranis que s'hi vulguin adherir.

De les decisions que es prenguin i de la seva aplicació depèn, no solament el futur de moltes espècies preades i dels caladors, sinó que també, a curt termini, els llocs de treball de nombrosos pescadors artesanals mediterranis.

JOAN NADAL I FORTIÀ

PENSIÓ I CÀMPING

Garbet

1a LÍNIA DE MAR

**CÀMPING - PENSIÓ - SUPERMERCAT
BAR - RESTAURANT**

Obert de l'1 d'abril fins el 31 d'octubre

Tel. 38 90 01 - PLATJA DE GARBET
COLERA

COSES DEL MENJAR I DEL BEURE

Avui i com a cas excepcional, aquesta secció va primer que la Cuina de l'Àvia. El motiu és ben senzill, creiem que com que el tema es pot complementar, amb "Coses del menjar i del beure", us fem una introducció, i a la "Cuina" us donem la recepta.

COM GAUDIR ELS FRUITS DE L'ESTIU, A L'HIVERN

Tenen noms deliciosos, ratafia de vi de gerds, vi de móres, etc.

En fruien les nostres àvies a l'hora de l'aperitiu o de la sobretaula, i tot de cop, tornen a estar de moda; frescos i saborosos com els remots records d'infantesa.

No cauríeu vosaltres també sota l'aroma d'un vi o un licor de fruites? Aquest mes d'agost, tot tipus de fruites inunden les botigues de queviures, els frui-

ters estan plens i ara podrem fer realitat el somni d'embotellar a l'estiu.

Això és més fàcil que fer melmelades i és una feina entretinguda des del moment de la preparació fins el toc final de fer unes etiquetes suggestives, per col·locar a les ampolles. Només uns petits consells per a preparar aquestes saboroses begudes.

La fruita ha de ser molt fresca i de bona qualitat.

Elimineu sense remordiments les més madures i les més verdes i lògicament les que estiuguin tacades.

Si utilitzeu sucre en pols l'heu de dissoldre i fer-lo bullir, per cada 500 gr, un got d'aigua \pm 250 cm³.

El xarop de sucre de canya és més pràctic i fins i tot millor.

Per aconseguir un color més maco és indispensable filtrar el licor amb un filtre de paper.

Que tingueu sort!

EL RESTAURANT **LA VINYA** US COMUNICA QUE ÉS EL RESTAURANT DE TROBADA FORA DEL VOSTRE CONTORN. AL RESTAURANT LA VINYA, HI TROBAREU LA VERITABLE CUINA EMPORDANESA, DISPOSA DE MENJADORS PARTICULARS PER A EMPRESES I SALONS PER A CASAMENTS, COMUNIONS I BANQUETS.

PARKING PER A 300 COTXES, JARDÍ INFANTIL I MINIGOLF

A L'ENTRADA DE GARRIGUELLA, ENS TROBAREM !

Ctra. La Jonquera-Roses, km 52,400 Tel. 53 01 01 GARRIGUELLA

LA CUINA DE L'ÀVIA

Vi de fulles de préssec

100 gr de fulles de préssec recent collides de l'arbre
1 l de vi rosat / 300 gr de sucre en pols
1 got d'aiguardent de bona qualitat.

Preparació

Deixeu reposar les fulles dins el vi, el sucre i l'alcohol durant vuit dies, en un lloc fresc. Passar-lo per un colador molt fi i deixar passar vuit dies més, abans de provar-lo.

Ratafia de groselles

2 l de suc de groselles vermelles
4 l d'aiguardent de 45°
30 gr de canyella / 1 clau / 1 kg de sucre

Preparació

Macerar dins un pot durant un mes, el suc de grosella, l'alcohol, la canyella i el clau.

Afegir-hi després del mes, el sucre, i deixar-lo reposar durant vuit dies més.

Filtrar-lo i embotellar-lo.

Licor de crema de llimona

6 ous frescos / 10 llimones
250 gr de sucre / 1/2 l de bon conyac

Preparació

Posar els ous dins un pot i afegir-hi sense remenar el suc de les llimones. Deixar-ho 48 hores i batre-ho fins que es converteixi en una massa homogènia, passar-ho tot per una musselina i exprémer-la, afegir el sucre en pols i l'alcohol (conyac) barrejar-ho tot bé i embotellar-ho.

El resultat, un litre i mig d'un exquisit licor ple de vitamines, calci... i que guardat en un lloc fresc, pot allargar-se fins i tot dos mesos. Serveix d'aperitiu, servit amb glaçons i un tros de llimona.

Vi de móres

1 Kg de móres / 250-300 gr de gerds
3 lt de bon vi negre / 500 gr de sucre
1/4 o 1/2 l d'aiguardent

Preparació

Rentar les móres i els gerds i treure'ls la cua. Deixar-les macerar amb el vi vuit dies. Afegir-hi el sucre i posar-ho tot dins una olla gran i posar-ho a foc lent. Deixar refredar i afegir 1/4 o 1/2 l d'alcohol segons gust. Embotellar-ho i tancar. Es conserva tant de temps com vulgueu.

FOTO
Pumareda

SERVEI PROFESSIONAL

C/ Major, 6 - Tel. (972) 38 01 45
LLANÇÀ

Restaurant

L'ENCESA

TERRASSA DAVANT
DEL MAR

Carretera de Llançà, Km. 1 Tel. 38 73 19
EL PORT DE LA SELVA

TEMPS ERA TEMPS

Dos racons de la Selva de Mar, la Pujada dels Miralls

CASAMENTS COMUNS I BANQUETS

i el carrer de l'Hospital, ens
fan dubtar si...
Temps era temps
o és l'actualitat.

Oració al Crist de la Tramuntana

*Braços en creu damunt la pia fusta.
Senyor, empareu la closa i el sembrat,
doneu el verd exacte al nostre prat
i mesureu la tramuntana justa,
que eixugui l'herba i no ens espolsi el blat.*

CARLES FAGES DE CLIMENT

TRASPASSAMENTS

LLANÇÀ

Matias Cañas i Morales, 23-06-1993
Nieves Goday i Serra, 25-06-1993
Josep Chacón i García, 27-06-1993
Jaime Bosch i Vila, 24-07-1993
Emili Pau Pacreu, 25-07-1993

PORTBOU

Benedicta Hernández Castillo, 4-07-1993
Antonio Salazar Garrido, 15-07-1993

EL PORT DE LA SELVA

Jacques Vaugelade, 20-06-1993
Pere Manera Roig, 21-06-1993

NAIXEMENTS

LLANÇÀ

Karen Izquierdo Cruz, 25-06-1993,
filla de Basilio i Fatima.
Jennifer Pérez Ortega, 1-07-1993,
filla de Juan i Nieves.
Aaron Alonso León, 8-07-1993,
fill de Daniel i Antonia A.
Cristina Baños i Roig, 19-07-1993,
filla de Jordi i Rosa Engràcia.

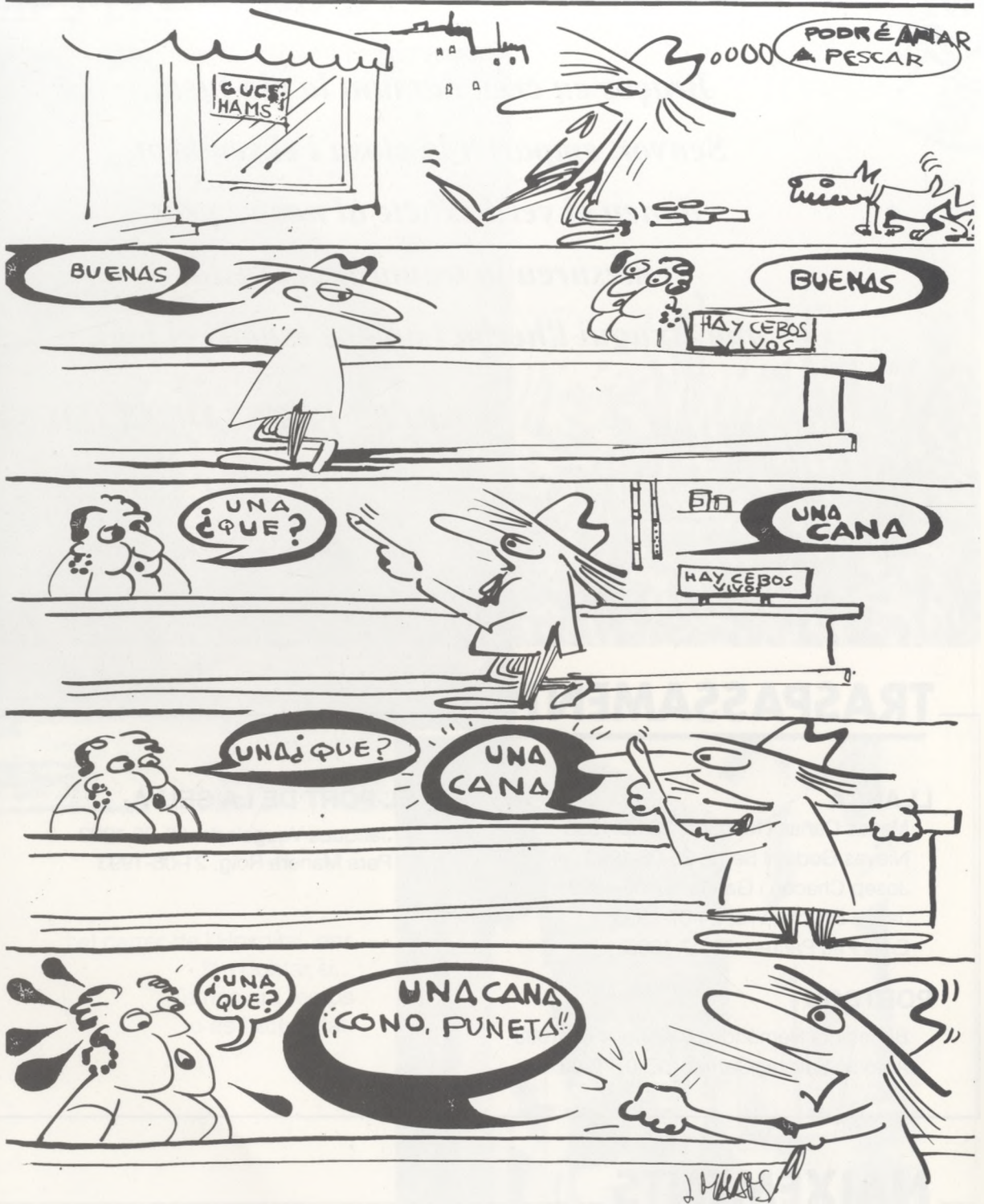
EL PORT DE LA SELVA

Miguel Àngel Subero San Adrián, 12-07-1993,
fill de Miguel Ángel i Maria Asunción.
Anna Fillat Calvera, 21-07-1993,
fill de Fco. Javier i Sílvia.

La cana de pescar

PER J. MALATS

PITU "EL LLUFA"

Voleu rebre la nostra revista a casa vostra?
Res més fàcil. Ompliu la butlleta de
subscripció i trameteu-la juntament amb un
taló o gir postal de 1.500 pts.
A partir del proper número, durant un any
(6 exemplars) us l'enviarem al vostre
domicili.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

NOM i COGNOMS _____

ADREÇA _____ NÚM. _____

POBLACIÓ _____ TEL. _____

Ompliu aquesta butlleta, i feu-la arribar a:
"La Mar d'Amunt" Apartat de correus, 143 17490 LLANÇA

*Segona Exposició
Collectiva de Pintura*
**LA MAR
D'AMUNT**

**JOAN GUBERT ~ JOAQUIMA SOLANES ~ JOSEP MALATS
PALOMA MARCHESI ~ JORDI CERVERA**

Del 7 al 20 d'agost de 1993

**CASA DE CULTURA
DEL PORT DE LA SELVA**

Amb el suport de:

Caixa de Girona

**AJUNTAMENT
DEL PORT DE LA SELVA**

DESDE 3.695.000 PTAS*

*IVA e impuestos de matriculación incluido

La Clase C. El joven Mercedes.
Un nuevo concepto de
Mercedes con más equipamiento
que nunca.

Mercedes-Benz

Concesionario Oficial Mercedes-Benz

GARAGE PLANA, SA

Ctra. N-II, km 711. Tel: 47 61 26. 17458 FORNELLS DE LA SELVA (Girona).

Ronda de Barcelona, 48. Tel. 50 97 00. 17600 FIGUERES (Girona).